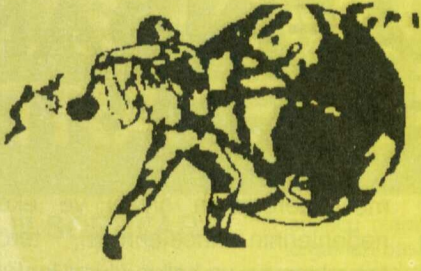

Kıbrıs'ta

Sosyalist GERÇEK

Siyasi Gazete

NİSAN 2003, Yıl 7 Sayı: 94 - Fiyatı: 500,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

Sorun eylem türleri değildir! Sorun eylemlerin ortak örgüt yaratmamasıdır!

Barış güçlerinin zaferi için:

- Eylemlere katılan halkımızı seçim ve barış adaylarını belirleyecek ve seçimleri kontrol edecek. Yerel örgütlere

sahip ortak örgütte örgütleyelim.

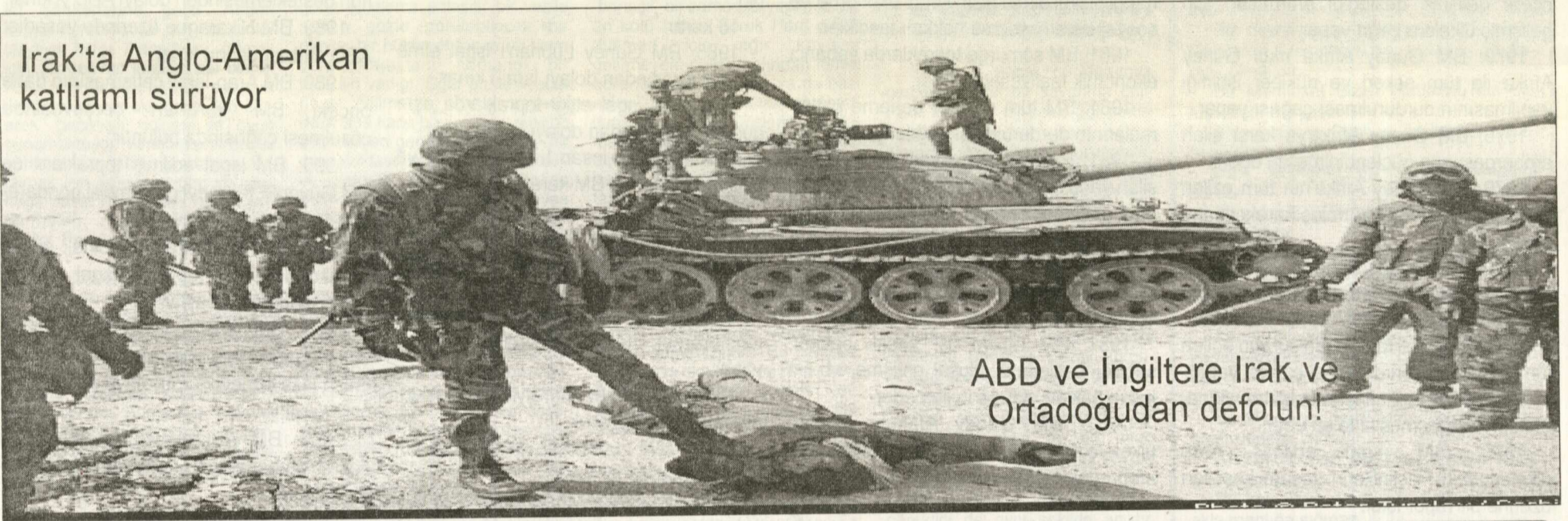
- Halkın yükselen mücadele dinamiği ile iktidarı alalım.

- İktidar alınmadan çözüm ve barış görüşmelerinden halkın yararına sonuç almak hayaldir.

- Halkın umutlarını yeniden sadece dış dinamiklere bağlamak umutları söndürmektir.

Buna izin vermeyelim...

Irak'ta Anglo-Amerikan katliamı sürüyor

ABD ve İngiltere Irak ve Ortadoğudan defolun!

Başyazı

Ne yapmalı!

Büyük çaplı mitingler, dört bir yanda ateş yakma eylemleri üzerinden sonuç alamadığımız kesindir.

Ama neden?

Pek çok yoldaş sorunu eylem türlerinde arayıp "daha radikal" eylem türleri öneriyorlar. "hayatı durdurmak", "sivil itaatsizlik" türü.

Sorun eylem türlerinde değildir.

Tüm bu eylemlilik döneminde, önder yoldaşlar bu eylemlerin iki alanda yarattıkları etkiler üzerinden sonuç elde etmeyi planladılar. Birincisi enternasyonal alan. Bu eylemlerimizin, eylemde yer alan kitlesel güçlerimizin tamamen dışında, burjuva-emperyalist güçler arasında sürdürülen görüşmeler alanı. İkincisi, bu eylemlerin, BMB Platformu üyeleri oldukları oranda hepimizin partileri olan CTP-TKP üzerinden etkilenecek olan KKTC meclisi ve Cumhurbaşkanlığı alanı.

Bu eylemlerimiz bu iki alanı etkileyecek ve böylece sorun çözülecek.

Bu anlayışa göre tüm bu eylemlerin yeni örgüt türlerine yol açmasına, yeni mücadele türlerine yol açmasına hiçbir gereklilik yoktur.

Kitleler eylemleri yapsınlar, mecliste de

CTP-TKP var. AB ve BM'yide etkiliyoruz. Daha neye gerek vardı ki?

Sorun eylemlerin örgüt yaratmamasıdır. Mitinglerde ve ateş yakma eylemlerinde deklarasyon okundu ve kitle tarafından kabul edildi. Meclis ve de Cumhurbaşkanı anlaşmayı imzalamaya bile bu kitle anlaşmayı imzalamaya hazır olduğunu ilan etti. Onu temsil eden, bu kitleyi ve onun oylarını temsil eden bir örgütlenmenin derhal oluşturulması gerekiyordu.

Geçtik eylem türlerini sonuç alıcı örgütlere kavuşturmak fikrine sahip bir marksistten, demokrasiye saygılı her birey ve örgütün kitlelerin bu taleplerini yerine getirmeyi üstlenecek siyasi bir kuruluşu oluşturmaya başlaması gerekirdi. Kitlelerin doğrudan demokratik meclisi haline gelmiş olan mitingler, oyların hükümet organlarının oluşturulmasına yol açmalıydı.

Bu yapılmadı.

Bu önerilmedi değil. Önerildi. KSP ve KSG bunu defalarca önerdi.

Bu yapılmadı.

Sorun eylem türleri değil, bu eylem türlerinin kitlelerin taleplerine uygun, sonuç alıcı örgüt türlerine yol açmamasıdır.

Şimdi yapılması gereken nedir?

Şu anda Kuzey Kıbrıs'ta kitleler doğrudan demokrasi tecrübesine sahiptirler. Onu sürekli kullanmakta ve uygulamaktadırlar. Hem kitleler, hem de onların önderleri - sendika ve partiler- bu eylem türünde ustalaşmışlardır. Eksik kalan bu eylem türüne uygun örgütlenmeleridir.

Annan Palanı'nın BM çerçevesindeki görüşmeler üzerinden imzalanması etrafında örgütlenen ve doğrudan demokrasiyi talep eden geniş çaplı kitle mitingleri ve barış ateşi yakma eylem türü, örgütlü hale sokulmalıdır. Bu eylemler, erken (derhal) veya Aralık 2003 seçimlerinde, barış ve çözüm amacıyla mecliste ezici çoğunluğu elde etmek için yerel ve Kuzey Kıbrıs çapında örgütler oluşturan eylemlere dönüşmelidir. Yerel miting ve barış ateşi eylemlerinde bu eylemlerin yerel temsilcileri seçilmeli, Kuzey Kıbrıs çapında eylemlerde de Kuzey Kıbrıs çapında temsilciler seçilmelidir. Örgütlenmelidir bu eylemler ve eylemciler. Yerel ve milli çapta mitingler, yerel ve milli çapta örgütlenmelere yol açan mitinglere yerini bırakmalıdır.

Yani, yeni yeni eylem türleri önermek

değil, eski eylem türlerinin örgütlenmeye dönüşmesidir ele alınması gereken konu...

Yani bu yerel ve milli çapta örgütü kuramazsak, doğrudan demokrasiyi hayata geçiremezsek, işler ayrı ayrı partilerimizin, ayrı ayrı sendikalarımızın vb. örgütlerimizin birleşik bir yapıda değil de ayrı ayrı eylemlilikleri üzerinden yürümeye devam ederse, her mahallede, her iş biriminde, her köyde, her şehirde ortak örgütlerimiz kurulamazsa, seçimlere birlikte girilse bile seçimlerden demokratik sonuç almak imkansız olacaktır. Her bir seçmen teker teker kontrol edilmeden, her bir oy yerel ve merkezi olarak kontrol altına alınmadan seçimlerden demokratik bir sonuç alamayız. Bunu da barış ateşleri eylemcilerinin, miting eylemcilerinin örgütlenmesini sağlamadan elde edemeyiz.

Ama bunu başarırız, mitinglere katılan halkımızı seçimleri kontrol eden ve seçimlerde barış ve çözüm adaylarını destekleyen bir örgütte örgütlersek, zaferimiz kesindir.

1972'DEN BU YANA ABD TARAFINDAN VETO EDİLEN BM KARARLARI

Silahsızlandırma mazereti arkasına saklanarak Irak'ı işgal eden saldırgan ABD emperyalizminin silahsızlanma ve savaş karşı duruşunu gösteren karne:

1972: BM Suriye ve Lübnan'da yaptığı hava saldırılarında yüzlerce insanı öldüren İsrail'i kınar.

1973: BM Filistinlilerin haklarını tasdikler ve İsrail'e işgal ettiği topraklardan çekilmesi çağrısı yapar.

1976: BM Lübnanlı sivillere saldıran İsrail'i kınar.

1976: BM işgal ettiği topraklarda yerleşim birimleri inşa eden İsrail'i kınar.

1976: BM Filistinlilere self-determinasyon için çağrı yapar.

1976: BM Filistinlilerin haklarını teyit eder.

1978: BM daimi üyelerden (ABD, SSCB, İngiltere, Fransa, Çin) uluslararası barış ve güvenliğin korunmasını garanti etmelerini ister.

1978: BM Filistinlilerin yaşam koşullarını eleştirir.

1978: BM İsrail'in işgal topraklarındaki insan hakları kaydını kınar.

1978: BM geri kalmış ülkelere nicelik ve nitelik gelişme desteğini artırmaları için gelişmiş ülkelere çağrı yapar.

1979: BM Güney Afrika ırkçı Güney Afrika ile tüm askeri ve nükleer işbirliği yapılmasının durdurulması çağrısı yapar.

1979: BM Güney Afrika'ya karşı silah ambargosunun güçlendirilmesini önerir.

1979: BM Güney Afrika'nın tüm ezilen halklarına ve onların kurtuluş hareketlerine destek önerir.

1979: BM silahsızlanma ve nükleer silah yarışının durdurulması üzerine görüşmeleri destekler.

1979: BM İsrail tarafından sürgün edilen tüm sakinlerin geri dönmesi çağrısı yapar.

1979: BM İsrail'in insan haklarını çiğnemekten vazgeçmesini talep eder.

1979: BM işgal edilmiş Arap ülkelerindeki Filistinlilerin yaşam koşulları üzerine bir rapor ister.

1979: BM Filistin halkına destek önerir.

1979: BM işgal edilmiş Arap topraklarındaki ulusal kaynakların egemenliği üzerine görüşür.

1979: BM gelişen ülkelerin ihracatlarının korunması çağrısı yapar.

1979: BM temel özgürlükler ve insan haklarının kullanılmasının iyileştirilmesi için BM sistemi içerisinde alternatif yaklaşımlar için çağrı yapar.

1979: BM devletlerin iç ve dış işlerine müdahale edilmesini desteklemeye karşı çıkar.

1979: BM Kadınları üzerine bir BM Konferansı çağrısı yapar.

1979: BM Kadınlar Konferansında Filistinli kadınların alınmasını ister.

1979: BM çok-uluslu ticaret görüşmelerinde gelişen ülkelerin haklarının korunmasını ister.

1980: yerlerinden olmuş kişilerin BM İsrail tarafından geri iade etmesini ister.

1980: BM Filistinli insanların yaşam koşullarıyla ilgili İsrail'in politikasını kınar.

1980: BM İsrail'i işgal edilmiş topraklardaki insan hakları uygulamalarından dolayı kınar.

3 karar.

1980: BM Filistinliler için self-determinasyon hakkını teyit eder.

1980: BM Güney Afrika'nın tüm ezilen halklarına ve onların kurtuluş hareketlerine destek önerir.

1980: BM uluslararası ekonomik işbirliği ve gelişmemiş ülkelerin büyümesini ilerletmek için bir Yeni Uluslararası Ekonomik Düzen kurmaya çabalar.

1980: BM Birleşmiş Milletlerin İkinci Yarıyı Kadınları için Onyıl Eylem Programını onaylar.

1980: BM'nin nükleer olmayan devletlere karşı nükleer silahların kullanılmaması açıklaması.

1980: BM ulusların ve bireylerin gelişiminin bir insan hakkı olduğu üzerinde durur.

1980: BM tüm nükleer deneme patlatmalarının durdurulması çağrısı yapar.

1980: BM Sömürge Ülkeleri ve Halklarına Bağımsızlık Verme Açıklamasının uygulanması çağrısı yaptı.

1981: BM gelişen ülkelerde kooperatif hareketlerini destekler.

1981: BM her devletin halkın isteğine uygun olarak, dış müdahale olmadan hangi biçimi alırsa alsın kendi ekonomik ve sosyal sistemi seçme hakkını tasdikler.

1981: BM sömürge topraklarda yabancı ekonomik faaliyetlerini kınar.

1981: BM tüm nükleer deneme patlatmalarının durdurulması çağrısı yapar.

1981: BM nükleer savaşın önlenmesi, silah yarışının durdurulması ve silahsızlanmanın desteklenmesi için önlemler alınması çağrısı yapar.

1981: BM kimyasal ve biyolojik silahların yasaklanması için görüşmeler önerir.

1981: BM eğitim, iş, sağlık bakımı, sağlıklı beslenme, ulusal gelişme, vb.nin insan hakları olduğunu ilan eder.

1981: BM Güney Afrika'yı komşu ülkelere saldırmakla kınar, ırkçılığı kınar ve ambargoları güçlendirmeye çabalar.

7 karar.

1981: BM Seyşel'e darbe yapma girişimini kınar.

1981: BM İsrail'in Filistinlilere karşı davranışını, insan hakları politikalarını ve Irak'ı bombalanmasını kınar.

18 karar.

1982: BM İsrail'in Lübnan'ı işgalini kınar.

6 karar (1982'den 1983'e)

1982: BM Kudüs'te bir tapınakta 11 Müslümanın bir İsraili asker tarafından vurulmasını kınar.

1982: BM İsrail'in (1967'den beri işgal edilmiş) Golan Tepeleri'nden çekilmesi çağrısında bulunur.

1982: BM ırkçılığı kınar ve Güney Afrika'ya ekonomik yardımın durdurulması çağrısı yapar.

4 karar.

1982: BM çevrenin korunması için bir Dünya Çarteri oluşturulması çağrısı yapar.

1982: BM devlet mülkü, arşivler ve borçlara ilişkin devletlerin varisliği üzerine bir Birleşmiş Milletler konferansı oluşturacak.

1982: BM nükleer deneme yasakları ve görüşmeleri ve nükleerden arınmış uzay oluşturacak.

3 karar.

1982: BM yeni bir dünya bilgi ve iletişim düzenini destekler.

1982: BM kimyasal ve bakteriyolojik silahların yasaklanması

1982: BM uluslararası hukukun geliştirilmesi.

1982: BM çevre ve sağlığa zararlı ürünlerden koruyacak.

1982: BM eğitim, iş, sağlık bakımı, sağlıklı beslenme, ulusal gelişme, vb.nin insan hakları olduğunu ilan eder.

1982: BM çevre ve sağlığa zararlı ürünlerden koruyacak.

1982: BM gelişen ülkelerin enerji kaynaklarının geliştirilmesi.

1983: Apartayıt, nükleer silah, ekonomi ve uluslararası hukuk üzerine BM kararları.

15 karar.

1984: BM Namibya ve diğer politikalarından dolayı Güney Afrika'yı kınar.

1984: BM apartayıtı yok etmek için uluslararası eylem önerir.

1984: BM Güney Lübnan'ı işgal etme ve saldırmaktan dolayı İsrail'i kınar.

1984: Apartayıt, nükleer silah, ekonomi ve uluslararası hukuk üzerine BM kararları.

18 karar.

1985: BM Güney Lübnan'ı işgal etme ve saldırmaktan dolayı İsrail'i kınar.

1985: BM işgal ettiği topraklarda aşırı güç kullanmasından dolayı İsrail'i kınar.

1985: İşbirliği, insan hakları, ticaret ve gelişme hakkında BM kararları.

3 karar.

1985: BM Nazi, Faşist ve neo-Faşist faaliyetler hakkında alınacak önlemleri açıklar.

1986: BM tüm hükümetlere (ABD dahil) uluslararası hukuka uymaları çağrısı yapar.

1986: BM Güney Afrika'ya karşı askeri ambargo uygulayacak.

1986: BM Lübnanlı sivillere karşı İsrail'in eylemlerini kınar.

1986: BM İsrail'e Müslümanlara ait kutsal yerlere saygı göstermesi çağrısı yapar.

1986: BM İsrail'i bir Libya uçağını kaçırmaktan dolayı kınar.

1986: İşbirliği, güvenlik, insan hakları, ticaret, medya eğilimi, çevre ve gelişme üzerine BM kararları.

8 karar.

1987: BM İsrail'e Filistinlilere davranışında Cenevre Antlaşmalarına uyması çağrısında bulunur.

1987: BM İsrail'e Filistinlileri sınır dışı etmeyi durdurması çağrısı yapar.

1987: BM İsrail'in Lübnan'daki eylemlerinden dolayı kınar.

2 karar.

1987: BM İsrail'e Lübnan'dan güçlerini çekme çağrısında bulunur.

1987: BM Arap Devletleri Ligi ve Birleşmiş Milletler arasında işbirliği önerir.

1987: BM Nikaragua'ya karşı askeri ve para-militer eylemleri ile ilgili Uluslararası Adalet Divanı'na uyulması çağrısında bulunur ve Nikaragua'ya karşı ticaret ambargosunun kaldırılması çağrısında bulunur.

1987: BM uluslararası terörizmin önlen-

mesi, terörizmin siyasi ve ekonomik nedenlerinin incelenmesi, terörizmin tanımlanması ve halkın ulusal kurtuluş için mücadeleden ayırılması için bir konferans yapılmasını önerir.

1987: BM'nin gazetecilik, uluslararası borç ve ticaret üzerine kararları.

3 karar.

1987: BM'nin uzayda silahlanmaya karşı muhalefeti.

1987: BM'nin yeni kitle imha silahlarının geliştirilmesine muhalefeti.

1987: BM'nin nükleer denemelere karşı muhalefeti.

2 karar.

1987: BM'nin Güney Atlantik "Barış Bölgesi" oluşturma önerisi.

1988: BM İsrail'i işgal topraklarında Filistinlilere karşı uygulamalarından dolayı kınar.

5 karar (1988 ve 1989)

1989: BM ABD'nin Panama'yı işgalini kınar.

1989: BM Panama'da ABD ordularını Nikaragua elçisinin konutunu dağıtmalarından dolayı kınar.

1989: BM Nikaragua'da Kontra ordusunun desteklenmesinden dolayı ABD'yi kınar.

1989: BM Nikaragua üzerinde yasadışı ABD ambargosunu kınar.

1989: BM Arap-İsrail çatışmasının daha önceki BM kararları çerçevesinde çözülmesi çağrısında bulunur.

1990: BM işgal edilmiş topraklara üç BM Güvenlik Konseyi gözlemcisi gönderecek.

1995: BM İsrail tarafından ilhak edilen Doğu Kudüs'teki toprağın işgal edilmiş bölge olduğunu onaylar.

1997: BM İsrail'in Doğu Kudüs'te ve diğer işgal edilmiş bölgelerde yerleşim birimleri inşa etmeyi durdurmaya çağırır.

2 karar.

1999: BM ABD'nin Küba üzerindeki ticaret ambargosunu kaldırması çağrısında bulunur.

8 karar (1992'den 1999'a).

2001: BM Batı Yakası ve Gaza Şeridi'ne silahsız denetleyiciler gönderecek.

2001: BM Uluslararası Suç Mahkemesi kuracak.

2002: BM Bosna'da barışı koruma misyonunu yenileyecek.

1980'lerde, BM Saddam Hüseyin'in kimyasal silah kullanması konusunda endişeliydi. Bundan dolayı, 21/3/1986'da, Güvenlik Konseyi Başkanı "Güvenlik Konseyi adına" Konsey üyelerinin "İranlı ordulara karşı Iraklı güçler tarafından birçok kez kimyasal silahların kullanıldığı konusunda uzmanların oybirliğiyle endişeleri bulunduğu sonucuna" varmışlardır... (ve) Konsey üyeleri bu kimyasal silahların kullanılmaya devam edilmesinin, kimyasal silah kullanılışını yasaklayan 1925 Cenevre Protokolünün açıkça çiğnenmesi demek olduğundan şiddetle lanetler." (S/17911 ve Add. 1, 21, Mart 1986).

Birleşik Devletler bu açıklamanın yapılmasına KARŞI oy kullandılar.

RUS KOMÜNİSTLERİNİN SİYASİ STRATEJİSİ VE TAKTİĞİ ÜZERİNE

J.V. STALİN

III-SORULAR

1- Rus-Japon savaşından önce ve sonra otokrasinin rolü. Rus-Japon savaşı. Rus otokrasisinin tüm kokuşmuşluğunu ve zayıflığını ortaya çıkardı. 1905 Ekim'indeki başarılı genel siyasi grev bu zayıflığı tüm berraklığıyla gösterdi (çopten ayaklar üzerinde duran bir dev heykeli). Ayrıca 1905 yılı sadece otokrasinin zayıflığını, liberal burjuvazinin güçsüzlüğünü ve Rus proletaryasının gücünü ortaya çıkarmakla kalmadı, aynı zamanda Rus otokrasisinin Avrupa'nın jandarması olduğu, onun güya Avrupa'nın jandarması olacak durumda olduğu yolundaki eski yaygın düşüncüyü de çürüttü. Olgular açıkça göstermiştir ki, Rus otokrasisi, Avrupa sermayesinin yardımı olmadan kendi işçi sınıfıyla bile başa çıkacak durumda değildi. Rusya işçi sınıfı uyuduğu ve Rus köylüsü eskiden olduğu gibi Çar babacığına güvendiği için kıpırdamadığı sürece, gerçekten de Rus otokrasisi, Avrupa'nın jandarmalığını yapabilecek durumda daydı; fakat 1905 yılı ve her şeyden önce 9 Ocak 1905'te sıkılan kurşunlar, Rus proletaryasını ayağa kaldırdı ve aynı yıldaki tarım hareketi köylülerin Çara inancını yıktı. Avrupa karşı-devriminin ağırlık merkezi Rus çiftlik sahiplerinden, İngiliz-Fransız emperyalist bankerlerine geçti. Alman sosyal-demokratları 1914'te proletaryaya karşı ihanetlerini örtmek için, Avrupa'nın jandarması olarak Rus otokrasisine karşı savaşın ileri bir savaş olduğunu ileri sürerek, geçmişin gölgesi ile oyun oynamaktaydı, ve elbette ki bu bir sahtekarlıktı, çünkü jandarma olmak için yeterince güç ve kaynağa sahip Avrupa'nın hakiki jandarmaları, Petrograd'da değil, Berlin, Paris ve Londra'da oturuyordu.

Şimdi şu konuda herkes açıkla kavuşmuştur ki, Avrupa, Rusya'ya sadece sosyalizmi değil, aynı zamanda Çara verilen borçlar vb. şeklinde karşı-devrimi de ihraç etmiştir. Rusya ise, siyasi mültecilerin dışında, Avrupa'ya devrimi ihraç etmiştir. (Rusya her halukarda 1905'te proletaryanın mücadelesi olarak genel grevi Avrupa'ya ihraç etti.)

2- Meyvenin olgunluğu" üzerine. Devrimci patlamaların anının geldiği nasıl belirlenir?

a) "Meyvenin olgunlaştığını", hazırlık döneminin sona erdiğini ve eyleme geçmenin gündeme geldiğini söylemek ne zaman mümkündür?

Kitlelerin devrimci ruh halinin kabarıp taşıdığı, bizim eylem şartlarımız ve direktiflerimizin ise kitlelerin hareketi gerisinde kaldığı (Lenin'in "Duma'ya Girmek için" adlı yazısına bakınız; Ekim 1905'ten önceki dönem), kitleleri güçlükle -ve her zaman da başarıyla değil-durdurduğumuz zaman, örneğin 1917'de Putilov işçileri ve mitralyözcülerin Temmuz eylemi sırasında (Lenin'in "Sol Radikalizm" [23] adlı eserine bakınız).

b) Düşman kampında istikrarsızlık ve karışıklık, çöküş ve dağılma en üst noktasına ulaştığında, düşman kampından kaçan ve dönenlerin sayısı günbegün, hatta saatbesaat hızla arttığında, taraf-sız unsurlar denilenlerin sayıları milyonları bulan tüm kent ve köy küçük-burjuva kütlesi açıkça düşmana (otokrazi ve burjuvaziye) sırt çevirmeye başlayıp, proletarya ile ittifak aradığında, bütün bunların

sonucu olarak düşmanın yönetim organları baskı organları ile birlikte görev yapamaz hale geldiği, çaresiz ve işe yaramaz bir duruma düştüğünde ve böylece proletaryanın iktidarı ele geçirme hakkını kullanmasının yolunu açtığında.

c) Bu etkenlerin her ikisi de (madde a ve b) zaman bakımından çakıştığında, ki genellikle gerçekten de böyle olur.

Bazı kişiler, iktidardaki sınıfın ölüp gitmesi objektif sürecini saptamanın, saldırıya başlamak için yeterli olduğunu sanıyorlar. Fakat bu yanlıştır. Bundan başka ayrıca, başarılı saldırılar için zorunlu olan subjektif koşulları da hazırlamak gereklidir. Aslında strateji ve taktiğin görevi, saldırılar için subjektif koşulların hazırlanması çalışmasını ustaca, vakit geçirmeksizin öyle iletmeektir ki, bu çalışma, egemen sınıfın iktidarının ölüp gitmesi objektif sürecine ayak uydursun.

3- Zamanın seçimi. Vuruş zamanı gerçekten Parti tarafından seçildiği ve ona olaylar tarafından dayatılmadığı sürece, zamanın seçimi, elverişli bir sonucu garanti eden iki koşulu öngörür: a) "meyvenin olgunluğu" ve b) vuruşa hazırlanmak, vumak için uygun, geniş kitlelerce anlaşılır bir vesile sunan gözle görülebilecek bir olayın, bir hükümet tasarrufu veya yerel karakterli herhangi bir eylemin varlığı. Eğer bu iki koşula riayet edilmezse, vuruş, sadece düşmana karşı büyüyen ve gittikçe şiddetlenen genel saldırılar için bir çıkış noktası olmamakla, mahvedici şiddetli bir darbe haline gelmemekle kalmaz (oysa zamanın ustaca seçilmesinin asıl anlamı ve amacı tam da budur), bilakis tam tersine, hükümetin ve genel olarak düşmanın kendi prestijini yükseltmek için hükümet ve genelde düşman tarafından arzulanan ve onlar için avantajlı olan, ve Partiyi çökertmek veya her halükarda onun moralini bozmak için bir fırsat ve çıkış noktası haline gelebilecek olan güllünc bir darbeye [Putsch=hükümet darbesi-ÇN] dönüşebilir. Örneğin, Demokratik Konferans'ın [24] tutuklanması yolunda Merkez Komitesi'nin bir kesimi tarafından yapılan başvuru, ikinci, talebi (yukarıya bakınız) yerine getirmede için (kesinlikle yerine getirmede için) Merkez Komitesi'nce reddedilen bu başvuru, zamanın doğru seçilmesi görüş açısından yanlıştır.

Genel olarak ilk vuruşun (zamanın seçilmesi) bir darbeye [Putsch] dönüşmemesine dikkat edilmelidir, bu nedenle yukarıda sözü edilen iki koşula sıkı sıkıya uymak zorunludur.

4- "Güç denemesi". Parti bazen, tayin edici eylemler için önhazırlık yapıp, kendi görüşüne göre yeterince güçlü yedekler topladıktan sonra, düşmanın gücünü iskandil etmek ve kendi gücünün eylem hazırlığını sınamak için bir deneme eylemine girişmeyi amaca uygun bulur; böyle bir güç denemesine Parti, bilinçli olarak, kendi seçimiyle girişebileceği gibi (10 Haziran 1917 için planlanan fakat sonradan vazgeçilen ve aynı yılın 18 Haziran'ında yapılan gösteri), durum, karşı tarafın beklenmeyen bir eylemi veya önceden görülmeyen bazı olaylar tarafından da zorlanabilir (1917 Ağustos'undaki Kornilov isyanı ve yanıt olarak Komünist Partisinin parlak bir güç denemesi şeklindeki karşı eylemi). "Güç denemesi", basit bir gösteri, örneğin bir 1 Mayıs gösterisi olarak

görülmemelidir, bu nedenle güç denemesi basit bir gücün yoklanması olarak görülmemelidir, o, önemi ve olasılığı itibarıyla, kuşkusuz, basit bir gösteriden daha fazla bir şeydir, ama bir ayaklanma da değildir, bir gösteri ile, ayaklanma ya da genel grev arası bir şeydir. Elverişli koşullarda o, ilk darbe (zamanın seçilmesi) haline, ayaklanmaya (Ekim sonunda Partimizin eylemi) gelişebilir; elverişsiz koşullarda ise, Partiyi doğrudan bir yenilgi tehlikesiyle karşılaştırabilir (3-4 Temmuz 1917 gösterisi). Bu nedenle güç denemesine, "meyve olgunlaştığında", düşman kampı yeterince moral çöküntüsü içinde bulunduğu, Parti belli yedekler biriktirdiğinde, kısacası: Parti saldırıya hazır olduğunda, güç denemesinin durumdan dolayı belki ilk darbeye, sonra da düşmana karşı genel taarruza dönüşmesinden korkmaya Partinin gerek duymadığı bir zamanda girişmek amaca en uygundur. Güç denemesine giriştiğinde, Parti her şeye hazır olmalıdır.

5- "Güçlerin yoklanması". Güçlerin yoklanması, herhangi bir durumda girişilebilecek olan basit bir gösterebilir (örneğin grevli veya grevsiz bir 1 Mayıs gösterisi). Eğer güçlerin yoklanması bir doğrudan patlama arifesinde değil de, az çok "barışçıl" bir zamanda yapılırsa, bu en kötü halde, gerek Parti gerek düşman için ağır kayıplar getirmeyen, polis tarafından temsil edilen devlet iktidarıyla ya da bazı askeri birliklerle bir kapışma sonucunu verir. Eğer güçlerin yoklanması yaklaşan çatışmanın kızgın atmosferinde yapılırsa, bu Partinin başına düşmanla zamansız bir tayin edici çarpışma içine girme ağı oluşturur, düşman -eğer Parti henüz zayıf ve çatışmalar için henüz hazır değilse- bu tür bir "güç yoklaması"ndan başarıyla yararlanıp proletaryanın gücünü ezebilir (Partinin, 1917 Eylül'ündeki sürekli "Tahriklere kapılmayın" çağrısı bunun içindir). Bu nedenle, halihazırda olgunlaşmış bir devrimci kriz atmosferinde güçlerin yoklanması yöntemini uygularken çok dikkatli olunmak ve bunun, eğer Parti zaaf gösterirse, düşman tarafından proletaryayı yenilgiye uğrattak veya her halükarda proletaryayı ciddi olarak zayıflatmak bir maşaya dönüştürülebileceği akıldan çıkarılmamak zorundadır. Ve tersine, eğer Parti eyleme hazırsa ve düşman safları açıkça moral çöküntüsü içindeyse, daha sonra "güç denemesi"ne geçmek (bunun için koşulların -"meyvenin olgunluğu" vb. elverişli olması kaydıyla) ve daha sonra da genel taarruzu açmak üzere "güçlerin yoklanması"na başlama fırsatı kaçınılmalıdır.

6- Saldırı taktiği (proletarya iktidarı alındığında, kurtuluş savaşları taktiği).

7- Düzenli geri çekilme taktiği. Üstün düşman güçleri karşısında, ordunun çoğunluğunu olmasa da, en azından kadrolarını korumak için beceriyle nasıl geri çekilineceği (Lenin'in "Sol Radikalizm" [23] adlı yazısına bakınız). Örneğin Vitte-Dubassov Duma'sını boykot sırasında en son bizim geri çekilmemiz. Geri çekilme taktiğiyle kaçma "taktiği" arasındaki fark (Menşeviklerle kıyaslama).

8- Gelecekteki mücadeleleri bekleyerek kadroları koruma ve güç toplamının kaçınılmaz aracı olarak savunma taktiği. Bu, taktik, Partiyi mücadelelerin istisnasız bütün alanlarındaki mevzileri işgal etme, bütün askeri sınıfları, yani

her türlü örgüt biçimini, en önemsiz görünenini bile ihmal etmeden, hazırlık durumuna sokmakla yükümlendirir, çünkü ileride hangi alanın ilk savaş alanı olacağını ve tayin edici savaşa başlamada hangi hareket veya örgüt biçiminin proletaryanın elinde çıkış noktası ve etkin silah olarak hizmet edeceğini kimse önceden söyleyemez. Başka sözlerle: Savunma ve güç biriktirme döneminde Parti, tayin edici çarpışmaları bekleyerek, tam anlamıyla hazırlanmalıdır, çarpışmaları bekleyerek... Ancak bu hiçbir şekilde, Partinin eli-kolu bağlı bir halde bekleyip avare bir seyirci haline gelmesi, bir devrim partisinden (eğer muhalefetteyse), bir bekle-gör partisine yozlaşması gerektiği anlamına gelmez -hayır, böyle bir dönemde Parti, eğer gerekli güçleri biriktirmeye zamanı olmadıysa ya da durum Parti için elverişsizse, çatışmalardan kaçınmak zorundadır, bunları kabul etmemelidir; ama elverişli koşullar söz konusu olduğunda, -eğer bu düşman için dezavantajlı ise düşmana çarpışmayı dayatmak, düşmanı sürekli gerginlik içinde tutmak, adım adım onun güçlerini dağıtmak ve demoralize etmek, proletaryanın güçlerini adım adım onun günlük çıkarlarını ilgilendiren mücadelelerde eğitmek ve böylece kendi güçlerini arttırmak yolunda bir tek fırsatı bile kaçırmamalıdır.

Savunma ancak bu durumda gerçekten aktif bir savunma olur. Parti, kedsiz bir bekle-gör partiside değil, gerçek bir eylem partiside olmanın özelliklerini koruyabilir; Parti ancak bu durumda tayin edici eylemlerin zamanını geçirmez, kaçmaz, olaylar tarafından gafil avlanmaz. "Bilge", kedsiz bekle-gör taktiği ve daha da "bilge" pasifliği, yüzünden, Batıda proleter devrimin gelmesi zamanını kaçırarak Kautsky ve şürekası olayı, bu konuda kesin bir uyardır. Ya da devamlı: Barış ve toprak sorunlarında sonsuz bekle-gör taktikleri yüzünden iktidarı alma fırsatını kaçırarak Menşevikler ve Sosyal-Devrimciler olayı da bir uyan olmalıdır. Öte yandan aktif savunma taktiği, davranış (eylem) taktiğinin kötüye kullanılması gerektiği de aynı şekilde açıktır, çünkü bu durumda, Komünist Partisinin devrimci eylemleri taktiğinin bir "devrimci" jimnastik taktiğine, yani proletaryanın güçlerini biriktirmeye ve onun mücadele hazırlığını güçlendirmeye, yani devrimin hızlanmasına değil de, bilakis proletaryanın güçlerinin dağılmasına, mücadele hazırlığının zayıflamasına ve dolayısıyla devrim davasının gecikmesine yol açan bir taktiğe dönüşme tehlikesi vardır.

9- Komünist strateji ve taktiğin temel melleleri. Bu temellerin sayısı üçtür:

a) Temel olarak, Marksizmin teorisi tarafından elde edilen ve devrimci pratik tarafından doğrulan, insanlığın kapitalizmden kesin kurtuluşunda çıkarı olan ve bu yüzden kapitalizmin devrilmesi uğruna mücadelede bütün sömürülen ve ezilen yığınların önderi olma misyonuna sahip proletaryanın, kapitalist ülkelerde bir-cik tutarlı devrimci sınıf olduğu varsısı benimsenmelidir ve böylece bütün çalışma proletarya diktatörlüğünün kurulmasına yöneltilmelidir.

(Devami sayfa 11'de)

Gancelli Evren MANER

Doğrudan Demokrasi

Halk mecliste alınan kararlara doğrudan katılmalıdır...

Mecliste çıkacak her kararda yorum hakkı ve de görüşü olmalıdır...

Doğrudan demokrasiyi talep etmelidir... Millet vekillerini oy birliği ile görevden atabilmelidir...

Ama mevcut çarpık sistem bunu yapamaz...

Yapmaz...

Halkın yönetimden uzak durması ve de anlamaması için elinden geleni yapar...

Kapılarını halka kapar ve "halk adına" kararlar alır!

(1) Toplum yaşayan bir organizmadır... toplumsal yaşamı incelersek, bunun bir-biriyle ilgili iki yaşam biçimi olduğunu görürüz...

tolumsal yaşam ve bunun koşullarını yarattığı toplumun gelişimi...

Toplumu bir organizma olarak ele alırsak...

Kendi üretebiliyorsa, kendi kendini geliştirebiliyorsa hatta ve hatta kendini savunabiliyorsa...

Neden kendi yönetmesin?

Ve bir avuç azınlığın elinde kaderi belirlensin?

Toplumu kendi kaderini belirlemesinde ve de kendi kararlarını kendi koşulları içerisinde almasında en kaçınılmaz yöntem Doğrudan Demokrasi'dir...

Bu gökten inme, yukardan bastırma değil, aksine diyalogün doğal işleyişinin getirdiği bir sonuçtur...

Kuzey Kıbrıs'ta binlerce halk kitleleri kendi iradelerini ortaya koyarak Kıbrıs tarihinin en büyük eylemlerini gerçekleştiriyor...

Biz devrimcilere de düşen görev halka Doğrudan Demokrasi'nin yollarını göstermek olmalıdır...

Bu Memleket Bizim Platformu'nun birleşik cephe siyaseti ile...

Birleşik Barış Cephesi ile iktidarı hedeflediği sürece...

Halk kitlelerini bu yöne çekmediği sürece...

Bu ülkede reformdan başka hiçbir şey olmayacaktır...

Ancak ve ancak birleşik halk cephesinin iktidara gelmesiyle doğrudan demokrasi uygulanabilir ve de halk mecliste alınacak kararlara doğrudan katılabilir...

Kendi ihtiyaçları doğrultusunda, kendi metabolizmasını/yapısını geliştirip, yüceltebilir...

Mücadeleyi ada çapına yayabilir...

Bu ülkede tek partili iktidar ya da koalisyonlar dönemi bitmiştir...

Artık hiçbir parti tek başına kolay kolay iktidara gelemez...

Bu koşullarda bunu yapmak, denemek akla mantığa sığmaz...

Mücadelenin birleşmekten başka kaybedecek hiçbir şeyi yoktur...

Birlik mücadele dayanışma sloganının temelini bu oluşturmaktadır...

Gerçekten birlik, gerçekten dayanışma ve gerçek mücadele...

İngiliz üslerine!

İngiliz üsleri Irak savaşı başladığından beri Kıbrıs'taki üslerine hiçbir ölü ya da yaralı Koalisyon askerini getirmede durmadan belirtiyor...

Çok ilginçtir...

İngiliz hava kuvvetleri Kıbrıs hava sahasını sorma gir hanına çevirirken,

Sorunuz: Mart ayı ortalarında 50,000 kefen neden üsleri geldi?

Sorunuz: İnsanlık suçu işleyen Amerikan askerlerine neden üsler Mart ortalarında açıldı?

Sorunuz: Truman uçak gemisi Kıbrıs Cumhuriyeti kara sularında neden hiç bir izin almadan babasının mali gibi konakladı?

Sorunuz: Komünist diye geçinen AKEL, neden iktidara gelir gelmez ilk iş olarak Kıbrıs Cumhuriyeti'nin Hava sahasını ve de hava alanlarını Emperyalizme açtı?

Sorunuz: Neden Lefkoşa'daki Amerikan dinleme üssünde protesto eylemi yapıldığında o şanlı Rum Ortodoks kilisesi çan kulesini Amerikan casuslarına fotoğraf çekmeleri ve eylemcileri fişlemeleri için açar?

Sorunuz, kuzeyiyle güneyiyle, bu adayı kim yönetiyor?

İngiltere Gündemi

Arif Bekas

Cepheadeki Basın

"Basının tarafsızlığı"ndan söz etmenin ne kadar havada bir anlayış ve "aldatmaca" olduğu, Irak'a haydutların saldırısıyla bir kez daha ortaya çıktı. Öyle okullarda öğretildiği gibi, "olayı bildirmek" "objektif" davranmak bile ortadan kalkmış durumdadır. Devlet televizyonlarının yanı sıra, sermaye basını da üzerine düşeni layıkıyla yerine getiriyor. Adeta cepheye "savaş oyunları" oynuyor gibi haberlerini dakika dakika bildiriyorlar.

ABD ve İngiltere, savaş başlamadan önce tüm hazırlıklarını yapmıştı. Bütün basın kuruluşlarına, savaştaki tutumlarına ilişkin emir vermişti. Bir futbol maçı anlatır

gibi savaş anlatıyorlar. "ABD askerleri şu kadar ilerledi, İngiliz askerleri şurayı ele geçirdi" gibi haberler, moral olsun diye de olsa sık sık veriliyor.

Saddam Havaalanı kaç sefer ele geçirildi ve yüzde kaçına sahip oldular, gibi haberlerin sayısı bellisiz. Bir gün önce ele geçen havaalanı, diğer gün yüzdeye iniyor. Bagdat'a girdiler çıktılar.

Bu "objektif" olan gazeteci ve televizyoncular, her nedense sivillerin katledilmelerini haberlerine konu etmiyorlar. Çünkü sivillerin öldürülmesi, onların, çalıştıkları medya tekelinin ve haydutların için zorlaştıracaktır ve gerçek yüzlerini de ortaya çıkartacaktır.

Bunları veren dürüst gazeteciler ise işinden olabiliyorlar. Yani, doğruları anlatmak, karşı tarafın haberlerini de vermek, gazetecilik olmuyor ve o, medya kuruluşundan çıkartılmak zorundadır. Tıpkı Amerikan televizyonu NBC'ye çalışan Peter Arnett gibi. Arnett, Orta doğu televizyonlarına yorum yaptığı ve Irak'ta, ABD bombaları ile sivillerin katledildiğini açıkladığı için işinden oldu.

BBC Bagdat muhabiri Rageh Omaar, alış veriş alanına atılan füzenin ABD'ye ait olduğunu, bölgeyi ilk incelemeye gittiği anda canlı yayında BBC aracılığı ile dünyaya duyururken, savaşın başladığı ilk günden itibaren, "Muhabirimiz Bagdat'ın kalbinden bildirecek" diye reklamlar bile yapan BBC, Omaar'ın gerçeği söylemesi karşısında yayını kısa kesmek zorunda kaldı. Hatta, bir kaç gün Omaar ile bağlantı bile kurmadılar.

Bu ahlaksızlığı açıktan yapmaya kalkışacak kadar da ilerlediler. 107 İngiliz medya kuruluşu, devlet yanısı yayına yapma kararı aldı. Basının böyle bir tutum sergilemesinin ne anlama geldiği konusunda, acaba Cambridge, Oxford, King's College, London Üniversitelerinin hocaları cevap verebilirler mi?

Savaş karşısında tutum alanlara da alçakça saldırıyorlar. The Sun diye bir gazete var ve bu gazete her sayısında öne çıkmış bir savaş karşıtının hayatını anlatıyor ve vatan haini ilan ediyor. Milletvekili George Galloway'ı de vatan haini ilan etti. Galloway

geçtiğimiz günlerde, bir televizyona yaptığı açıklamada, İngiliz askerlerini geri dönmeye çağırırken, Arap halklarını da ABD ve İngiliz askerlerine karşı savaşmaya çağırıyordu. The Sun ve diğer bir çoğu, Galloway'ı topun ağzına koydu ve vatan haini ilan etti. Savaş karşıtlığına bile tahammül yok.

Dünyamızı kirleten zalimler ve onların borazanlığını yapanlar, Irak halkının direnişi karşısında da şaşırıyor değiller. İngiliz halkının savaşa karşı ayağa kalkmasını da şaşkınlıkla izliyorlar. "Savaş başlamış hala insanlar niye savaşa karşı?" gibi sorular sorma pervasızlığına da gösteriyorlar. İngiliz halkının her gün onbinlerle sokaklara çıkması devam ediyor. Ortam giderek gerginleşiyor. Eylem halinde olan halk, şimdilik sakin görünse de, kendilerini dinlemeyen hükümete karşı sertleşiyor. Böyle giderse İngiltere'de eylemler çatışmalarla sonuçlanacak gibi görünüyor. Çünkü halkın, haydutlara karşı sabrı taşmaya başlıyor.

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Güney Kore Savaşa Destek verecek

Güney Kore Milli Kongresi, ABD tarafından başı çekilen Irak'a karşı savaşa, ABD askerlerine destek olmaları için 700 asker gönderilmesini destekledi.

Cumhurbaşkanı Roh Moo-Hyun yaptığı açıklamada, oylamanın olumlu sonuçlanmasının, ABD ile ilişkilerini olumlu etkileyeceğini, bunun da Kuzey Kore ile aralarındaki anlaşmazlıkların aşılması için çok önemli olacağını belirtti.

Daha önce bu karar için yapılması planlanan oylama halkın büyük tepkisi ve savaşa karşı tutumlarından dolayı iki defa ertelenmişti.

Çarşamba günü yapılan oylamanın ardından konuşma yapan Cumhurbaşkanı ve alınan kararlar, Kongre binası önünde ve de tüm ülkede düzenlenen eylemlerle protesto edildi.

Fransız haber ajansından verilen bilgilere göre 179 savaşa evet, 68 hayır ve 9 kararsız oy kullanıldı. Oylamanın sonucunun evet çıkması beklenmekte idi. Bunun nedeni olarak da Kongre'nin çoğunluğunun Muhafazakar parti tarafından kontrol edilmesi olarak yorumlanmaktadır.

Cumhurbaşkanı savaşa ve ABD'ye destek vermesinin gerekçesini şöyle açıkladı: "Asker göndermeye karar verdim çünkü bu ülke ve de milletin geleceği söz konusudur".

Bu açıklama gösteriyor ki Güney Kore, Kuzey Kore karşısında etkinlik sağlamaya çalışmakta ve de Irak'taki insanların katledilmesine destek vererek ABD'nin Kuzey Kore üzerinde baskı oluşturabileceği düşünülmektedir. Buna ek olarak, ülkesinin çoğunluğunun savaş karşıtı olduğunu bildiğini belirten Cumhurbaşkanı Roh Moo-Hyun, "Enternasyonal siyaset daha ağır bastığından gerçekte prensip değil, güç konuşur" dedi.

Polisin raporunda katılım sayısı 50,000 olarak ifade edildi.

Savaş Karşıtı Gösteriler Şiddetlendi

Bangladeş'in başkenti Dhaka'da Polis, ABD'nin başını çektiği Irak savaşına karşı protesto eylemi yapan göstericilere saldırdı.

Sokaklara dökülen binlerce insan ABD şirketleri önünde toplanmaya başladı, ardından polisler ABD elçiliğine yönelik göstericilerin önünü kesti. Benzeri sahneler Hindistan ve Pakistan'da da yaşandı.

Polisler özel şirketlerin mallarını korumak için göz yaşartıcı bomba kullandılar. Göstericiler Bush ve Blair'in kuklalarını ateşe verdiler. Bu gösteri yapılan gösterilerin en sonuncusu oldu.

Pakistan'da ise yığınlarla insan, Multan şehrinde toplandı. Gösteriler alt-parti muhalefet gurubu tarafından düzenlendi. Atılan sloganlardan biri "Al-Quaida bizim" idi.

İngiltere'de Müdürler Yeni Yapılanma Planını Reddetti.

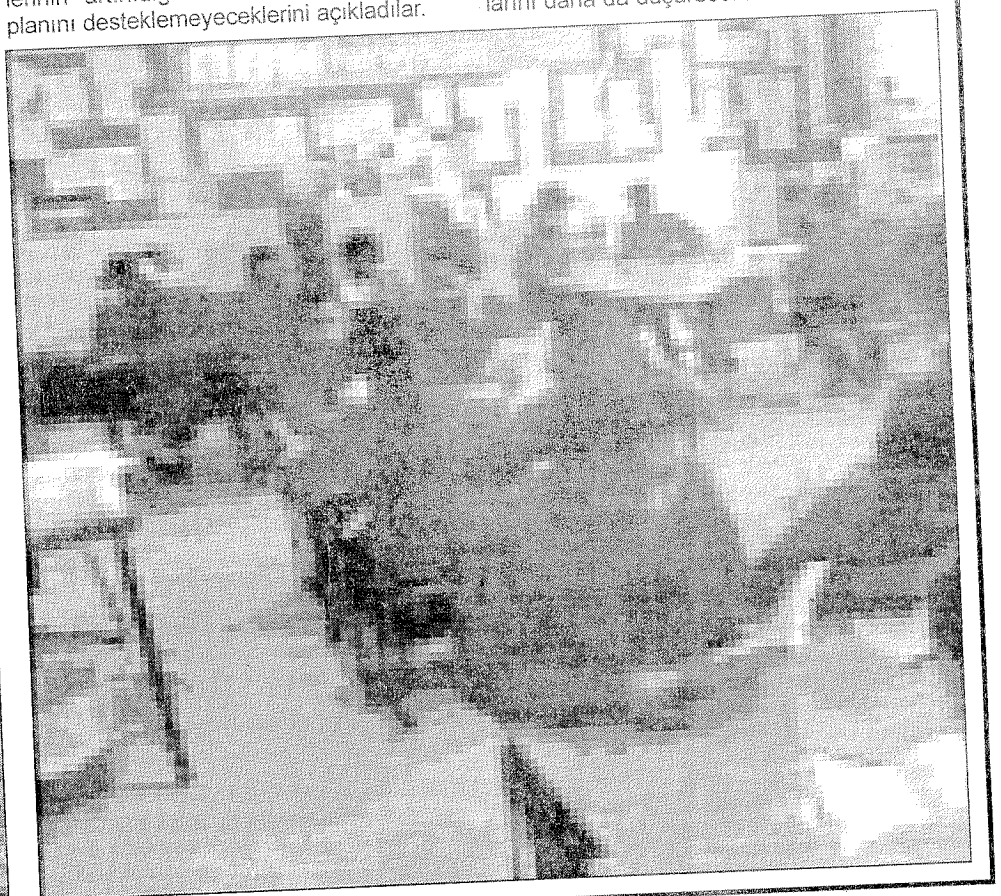
Okul Müdürleri sınıflarda öğretmen yardımcılarının çalışma saatleri ve görevlerinin artırıldığı takdirde yeni yapılanma planını desteklemeyeceklerini açıkladılar.

Okul Müdürleri Birliği (National Association of Head Teachers (NAHT) genel sekreteri David Hart, okulların istenen reformları gerçekleştirmek için yeterince fon almadıklarını belirtti. Ocak ayında devlet tarafından sunulan reform planlarını Öğretmenler Sendikası dışında tüm sendikalar kabul etmişti. Bu reforma göre öğretmenlere ders planlama ve sınav kağıtlarını kontrol için yarım gün zaman kalacak ve de olayısı ile yardımcıları sınıf içerisinde daha fazla görev düşecek. Okullar, hala hazırda zor durumda bulunan yardımcıları için daha fazla yük olacağını belirtmektedirler.

Bu yetmezmiş gibi öğretmenlerin emeklilik fonlarının artırılması ve de işverenin sosyal sigorta ödemelerinde de artışlar beklenmektedir. Okul Müdürleri Birliği çoğu okulun hala hazırda binlerce sterlin borç içinde olduğunu vurguladı. Yapılan açıklamada çoğu okulda gelir seviyelerinin haddinden fazla düşük olduğu belirtildi ve yapılması istenenlerin mevcut kaynakla aşılmasının imkansız olduğu belirtilerek diğer tarafın istediği gibi ayrılmasının mümkün olmadığı belirtildi. Ayrıca reform antlaşmasının fonlarda artış olana kadar kabul edilmeyeceği açıklandı.

Bir hafta önce Eğitim bütçesinden 36 yerel okul için 28 milyon fazladan verileceği açıklanmasının, işten çıkartılması planlanan öğretmen problemini çözmediğini belirten Hart "Okulların içinde bulundukları bütçelerle talep edilen reformları gerçekleştirmelerini beklemek yanlış ve hayalciiktir" dedi.

Son olarak da "gereken paralar verilmeden kontratlarda reformlar yapmak hala hazırda borç içinde olan okulları daha da bataklığa gömecek, bu da eğitim standartlarını daha da düşürecek" dedi.

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

PETKİM (Petrokimya Holding) işçileri Ayakta

Bu iş yerinde Özelleştirmeye karşı direniş var. İş yerini terketmeyen işçiler aynı zamanda satışları da engellemeye başladılar.

TÜPRAŞ işçileri de kendi işyerlerine gitmeden Petkim işçilerine destek vermeye geldiler.

Petkim'in özelleştirilmesiyle ilgili eylemde işçilere hitap eden Petrol iş sendikası genel başkanı Öztaşkın "bu borcu, hükümetin borcu, ödeyebilmek için Petkim, Tüpraş, Thy, gübre fabrikaları, ulaştırma alanındaki kuruluşlar, hatta ormanlar bile satışa çıkarıldı" diyerek özelleştirmeye karşı olduklarını açıkladı.

3800 işçinin çalıştığı Petkim'de işçilerin kararlı oldukları gözlemleniyor. Özelleştirme kapsamında olan Tüpraş çalışanları da eylem yapmaya başladılar.

IRAK PETROLÜ İÇİN ÇATIŞMA

Irak'ta savaş sürerken savaş sonrası petrolün nasıl paylaşılacağı noktasında yeni kavgalar gündeme geldi.

Irak dünyanın ikinci büyük petrol rezervine sahiptir. 1972'den buyana İngiliz ve ABD emperyalistlerine ait dört büyük petrol şirketi Irak'tan içeri sokulmadı. Savaş sonrası bu şirketler Fransız, Rus, Çin, Japonya vs. şirketleriyle rekabete girmek zorunda kalacakları bildiriliyor. ABD ve İngiliz petrol şirketlerinin milyarlarca hatta trilyonlarca dolar karlar yapacağı bildiriliyor.

Beyaz Saray'ın eski Shell genel müdürü Philip Carroll'u Irak petrolünün üretimi ve değerlendirilmesi için görevlendirdiği bildiriliyor. BM ve İngiliz diplomatları ABD'nin Irak petrolünün satışı için hukusal dayanağı olmadığını belirtiyorlar. Savaştan hemen önce Irak petrolü BM kontrolündeydi.

Irak petrolünün akmasının Suudi Arabistan petrolünün azalmasına neden olacağı ve petrol fiyatlarında bir düşüşün olacağı bildiriliyor.

Rusya, Fransa, Almanya ve diğer BM Güvenlik Konseyi üyelerinin Irak petrolünün BM tarafından yönetilmesi konusunda ısrarlı oldukları bildiriliyor.

SIRA KUZAY KORE'DE Mİ?

Kuzey Kore'yi ziyaret eden BM genel sekreteri Annan'ın danışmanı Maurice Strong incelemelerde bulunup New-York'a geri döndü. Strong "savaşın gereksiz olduğunu düşünüyorum, düşünülemez bir şeydir, ama ne yazık ki mümkündür" şeklinde

konusarak Kuzey Kore ile ABD emperyalistleri arasında var olan gerginliği berrak bir şekilde özetledi.

9 Nisan'da BM Güvenlik Konseyi ABD emperyalistlerinin Kuzey Kore'ye ambargo talebini görüşecek. ABD emperyalistleri Kuzey Kore'nin nükleer silah geliştirme için gizli planları olduğu bahanesini öne sürerek, BM'den Kuzey Kore'ye ambargo uygulamasını talep edecek. ABD emperyalistleriyle Kuzey Kore arasında güvensizlik doruk noktasına ulaşmış durumda. ABD emperyalistleri Kuzey Kore'nin gizli nükleer silah geliştirme planları olduğu için Kuzey Kore ile 1994'de yaptığı anlaşmayı çöpe atarak Kuzey Kore'ye yakıt gönderilmesini durdurdu. Buna karşılık Kuzey Kore nükleer elektrik santralini devreye koydu.

Powell Türkiye'de Protesto Edildi

Geçtiğimiz günlerde Türkiye'ye giden ABD Dışişleri bakanı Powell Türkiye'nin bir çok yerlerinde protesto eylemleriyle karşılandı. Ankara'da Dışişleri bakanlığında, Çankaya Köşkü'nde, Başbakanlık'ta ve Güven Park'ta savaşa karşı protesto eylemleri düzenlendi. Eylemciler boyalar ve yumurtalarla eylem yaptılar.

İstanbul'da da Powell'i protesto için ABD konsolosluğu yakınındaki TÜYAP binası önünde bir eylem düzenlendi. İzmir'de İHD (İnsan Hakları Derneği) tarafından protesto edildi.

Aynı günde de Adana İHD eylemi vardı. Tüm bu eylemlerde "ABD saldırganlığına hayır", "Yanki go home" gibi sloganlar atıldı.

Tüm bu protesto eylemlerine rağmen TC emperyalist hükümeti ABD'ye Irak savaşı konusunda yeni olanaklar sağla-

maya devam etti. "insani yardım" ayakları altında

Türkiye'den Kuzey Irak'taki ABD güçlerine sevkiyat yolları açıldı.

Liberyalı Mülteciler Ölümlerle Boğuşmakta!

14,000 Liberyalı ülkelerinin kuzeydoğu bölgelerinde asker ve Lurd kurtuluş savaşçıları arasında yaşanan şiddetli çatışmalar nedeniyle Gine şehri yakınlarından Gine'ye geçiş yaptı. Yardım ajansları çoğu mültecinin sınırı geçtiklerini ve bunların çoğunun çocuk ve yaşlılar olduklarını açıkladı.

Yayınlanan bazı raporlara göre, mültecilerin çoğu sınır kapısının Gine tarafından kapatılmış olmasından dolayı, iki ülke arasında sınır olan Maçona Nehri'ni yüzerek geçmeye çalışmaktalar.

İnsani yardım kurumları, sayılamayacak kadar çok çocuk ve yaşlının yüzme bilmediklerinden dolayı bu nehirde boğulduklarını açıkladılar.

Verilen bilgilere göre Liberya'dan gelen mültecilere ek olarak Fil-Dişi Sahili'nden de 4000 kadar mülteci, bulundukları kamplardan alınacaklar. Bu iltica yolları binlerce insan tarafından aşındırılmaktadır.

Ülke içinde yaşanan savaş ise devam ediyor.

Londra A. ONAL Mektubu

Sosyalizm mi Milliyetçilik mi?

Daha dün kadar sosyalizm kelimesini ağızlarına almak istemeyen bazı örgütler ve partiler, gelisen kitle hareketi karşısında sosyalizmden, sınıf mücadelesinden söz etmeye başladılar. Bu örgütler arasında AKEL de bulunmaktadır.

Geçenlerde bir AKEL temsilcisinin konuşmasında ilk kez sınıf mücadelesi ve sosyalizm kelimelerini ardarda duymaya başladık. Aynı AKEL temsilcisi sömürgecilige karşı mücadelede milliyetçi siyaseti (ENOSIS) neden savunduğunu ve bu siyasetin o dönemde neden doğru olduğunu anlatmaya çalıştı.

Mazeret basitmiş meger!

Milliyetçi siyaset yerine bilimsel ve siyasi olarak doğru olan ilkeleri savunmak AKEL'in gücünü çok zayıflatacaktı ve hatta yok olmasına neden olacaktı. Bu konuda "anlayışlı olmak gerektiğini" vurguladı sözcü!

Ve ne ilginçtir ki CTP'nin ciddi destekleyicilerinden Sayın Niyazi Enver de Londra'da AKEL'in durumunu anlayışla karşıladığını, CTP'nin de AKEL gibi davrandığını ve AKEL'in de aynı anlayışı CTP'ye göstermesini beklediğini dile getirerek her iki partinin milliyetçi siyasetlerini haklılaştırmaya çalıştı.

Ne diyelim?

Siyaset ciddi istir. Yığınların yasamları ile oyun oynanmaz. Gençlerin geleceği ile oyun oynanmaz. Kitlelerin canları ile oyun oynanmaz.

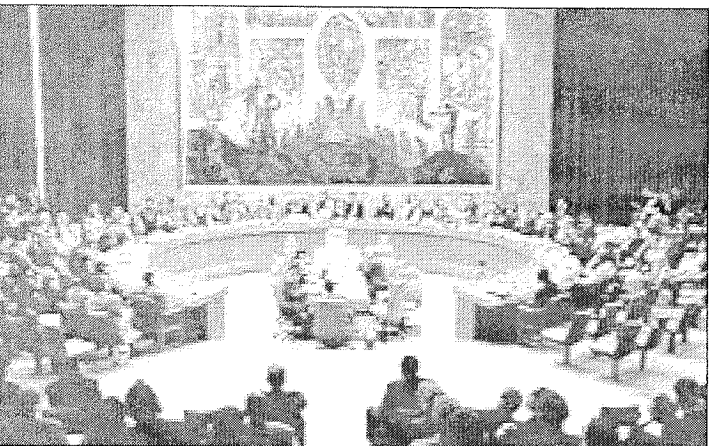
Kitelere sosyalizm için mücadeleden söz edeceksin, ardından da milliyetçi siyaset uygulayacaksın. Kitelere sosyalizm için mücadeleden söz edeceksin, ardından emperyalistlerle el ele verip kitelere nasıl anti-emperyalist olmak gerektiğini açıklamayacaksın. Ve bu konuda kitleleri eğitmek için hiçbir girişim yapmayacaksın... Gazetende böyle bir siyaseti niye yaptığını, önderlik ettiğin kitlelerden saklayacaksın, vs. vs...

Sorunun sınıfsal olduğunu çok iyi bilen AKEL ve CTP'li yoldaslara bu konuşmanın ardından sınıf mücadelesini daha da ilerletmekten söz ettiğimizde ne cevap aldık? Bir dizi kıvırtma... Kitlelerin daha ileri sınıf mücadelesine hazır olmadıklarını dile getirdiler... Onların tavırları kitlelerin öğrenme gücünü küçümsemek... Kitlelerin yaratıcılığını küçümsemek... Kitelere tepeden bakmak ve kapitalizm ortamında reformlarla kitleleri avutmak...

Sınıf mücadelesi, siyasi iktidar sorunudur. Bu konuda, işçi ve emekçi kitleleri eğitmek, onları motive etmek, ve ittifakları ile iktidara yönelmelerini sağlamak her sosyalistin görevidir. Bunun aksini yapmak, doğruyu kitlelerden saklamak, kitleleri burjuva milliyetçi dar kisır döngü siyaseti içinde bırakmak işçileri ve emekçileri aldatmakla esdegerdir.

Herkes saflarını belirlesin...

Sosyalizm mi milliyetçilik mi?

Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik...

Soru

Kıbrıs Euro-American kolonisi mi olacak?

Hazırlayan: Evren MANER

Polemik

Doğrudan Demokrasiyi talep etmenin tam zamanı. Halk kitleleri bunu kavramalı bu yolla sistemin üzerine gitmeli. Kaybedecek ne var?

Üniversite Günlüğü

Ateş yakma, sembolik referandum eylemlerinden sonra Bu memleket Bizim Platformu köy köy şehir şehir gezip, halk ile kitle politikaları yapmalı, Birleşik Barış Cephesini halka anlatmalıdır...

Sömürgeciler ve Fanatikler...

ABD, İngiltere, Büyük Britanya ve Birleşik Krallık'tan oluşan bir koalisyon o kadar masraf edip dünyanın öbür ucundan geldi, Iraklıları Saddam'dan kurtarmaya. Ama Irak halkı nankör, çiçeklerle karşılayacağına, silaha sarılıp pusu kuruyor, intihar eylemi düzenliyor, "kurtarıcıları" öldürmeye kalkıyor.

Ama "kurtarıcılar" kararlı! Son Camp David zirvesinde Blair, Irak halkına seslendi: "Kurtulmanız yakındır. Sizi mutlaka kurtaracağız." Bush ekledi, "Kimse yanılmasın, Irak halkı mutlaka kurtulacaktır". Bu sırada ordu Rumsfeld'in "post-modern" savaş taktiğini terk edip, "öncelikle sivillerin kaynılmasına değil düşmanın yenilmesine" veren babadan kalma yöntemlere dönüyor (Washington Post 30.03). Belli ki ordu bu, kurtarılmaya direnen fanatiklere gereken dersi verecek. Zaten CNN propagandası da ona göre değişti: Sivil halktan kurtarılmaya direnenler "terörist", "ölüm mangası", hatta "terörist ölüm mangası" ... Emperyalist işgal girişimi mantıklı sonuçlarına ulaştı. Her türlü direniş şiddetle bastırılacak. Madem ki sevmiyorlar, öyleyse korkacaklar!

Sömürgecilik, ırkçılık, cehalet ABD, Irak'ı petrolü ve daha sonraki yayılmacı projelerine uygun üs sağlayacak jeostratejik konumundan dolayı işgal ediyor. Sömürgecilik her zaman ırkçılık'la el ele gider, dolayısıyla, cahillik ve aptallıkla. İşgal edilecek olan her zaman, tehdit altında bir zavallı, medenileşme şansı elde

edememiş bir vahşi olarak tanımlanır. O, beyaz adamın dünyayı kendi suretinden yeniden yapma projesinde, şekillendirilmeyi bekleyen bir çamur; kendisi için neyin iyi olduğunu bilemeyen çocuktur... Biraz disiplin gerekir, biraz da ödül, örneğin Basra'da olduğu gibi: Önce bomba, sonra bisküvi...

Bush savaşın iki ay önce yaptığı bir radyo konuşmasında, ABD halkına Irak savaşının gerekçelerini anlatıyordu: "Terörizme karşı savaşta, dünyanın en ücra ve karanlık köşelerinde savaşmak zorunda kalacağız..." Latin Amerikalı yazar Galeano bir yazısında sormadan edemedi: "Sen yazının Teksas'ta mı icat edildiğini sanıyorsun, Babil, Nineva... hiç duymadın mı?" Irak medeniyetini fişkırdığı yer, uzak ekosu değil.

Diyalektik işte... İşte bu ırkçı ve cahil kafa Irak halkının direnebileceğini düşünemedi. Artık çok geç! Basra'yı, Necef'i, Bağdat'ı yerle bir ederek bu savaşı kazanabilirler, ama barışı asla... Çünkü bu savaş yalnızca Irak ve Arap halklarını değil, dünya halklarını değiştirdi.

M.Ö.IV. yüzyılda Lao Tzu'nun yazdığı gibi: "Ülke kaosa düşünce yurtseverlik doğar", koalisyonun saldırısı Irak'ta kaos yarattı. Guardian'da "ABD Irak petrolünü özelleştirmek istiyor" başlıklı yazısında Jonathan Steel, "Irak halkının bu kaostan koalisyon güçlerini sorumlu tuttuklarını" bildiriyor. Suzan Goldenberg de Iraklı aşiret şefleriyle görüştüğünden sonra

Bağdat'tan bildiriyor: "Aşiretler, Saddam için ölmeye ant içti." Goldenberg, Sünni, Şii, hatta Hristiyan klanların işgal güçlerine karşı birleşmeye başladıklarını aktardıktan sonra, yine böyle bir klan koalisyonunun "I. Dünya Savaşı'ndan sonra, Irak'ı Osmanlı'dan kurtardığını iddia ederek ülkeye giren İngiliz ordusuna on binlerce kayıp verdirdiğini" anımsatıyor (31/03). Irak halkı uzun yıllardır, belki de ilk kez bir ulus olarak kaynaşmaya başlıyor. Arap halkı Arap kimliğini yeniden keşfediyor. Birlik dalgası burada da durmuyor. Dünya halkları, gelişmiş, yoksul, kadın erkek, din dil farklarını aşarak ABD imparatorluğuna karşı ortak bir mücadele yükseltiyorlar. Çünkü imparatorluk dünyaya kaos getiriyor.

Ya koalisyon güçleri? Orada başka bir hava var. ABD yönetimi kendi içinden ciddi eleştirilerle sarsılıyor. Savunma Bakanı Rumsfeld, savaşın aksamasından sorumlu tutuluyor. İngiltere'de Blair'in, savaş suçlusu olabileceği, bizzat kendi partisinin milletvekilleri tarafından ileri sürülüyor. The Times Blair'in fanatikliğini III. George'un deliliğine benzetiyor. Sunday Times iki İngiliz askerinin savaşmak istemediği için geri gönderildiğini, ordunun, kamuoyunun tepkisinden korktuğu için ne gibi yasal işlem yapacağını bilemediğini yazıyor. Dünya halklarını birleştiren emperyalist saldırı, emperyalist güçleri de kendi içinden çatlatıyor. Diyalektik işte..

Irak'ta Savaş ve İnsanlık Düşmanı Suç

Bu sıralarda ABD ve İngiltere "savaş suçları" hakkında konuşuyorlar. Demelerine göre kendileri savunmasız durumdaki Iraklı askerlerin üzerine aşırı güçte bomba yağdırırken savaş yapmaktalar. Savaş suçu işlemiyorlar.

Bize göre ise, geçmiş savaş sırasında işlenen suçlardan, insanlık düşmanı suç işlenmiştir bile. Başka ülkelere, başka milletlere karşı savaş propagandası yapmak, savaş yapmak, her türlü savaş yapıcısına imkanlar sunmak insanlık düşmanı suçtur. İsterse BM onaylasın, isterse onaylamasın.

ABD ve UK insanlık düşmanı suç işlemişlerdir.

Amerikan uşağı, rezil vede kepaze Japonya, bu savaşı açıktan destekliyerek aynı suçdan mahkumdur.

AB üyesi İspanya ve Portekiz, aynen. Komünizm düşmanı, eski "doğu bloğu" üyesi ülkelerin, bizim ortak mülkiyetimizi emperyalistlerle birlikte çalmakla meşgul hayasız hırsızların yönettiği ülkelerin tümü, aynen.

Daha düne kadar bu savaşa karşı olduğunu ilan eden, gel gelelim savaş yönetenlerin insan haklarını çiğnediği konusunda BM'ye sunulmuş bir öneriyi red eden, sonra da BM'nin savaş yapıcıların hayatını kolaylaştırmak için insani yardım ayaklarında Irak halkının beslenmesini üstlenen kararını destekleyen-bu arada Afganistanda, Bosnada, Makedonyada, Kosovada devrede olan Almanya ve Fransa da aynen-bunlardan Fransanın

dünyanın pek çok yerinde savaş yapmakta olduğuna değinmiyoruz bile.

BM'ler savaşı onaylamadığı halde savaş yapılmakta iken, savaş yapanlara karşı BM üyesi bir ülkeyi açıkça desteklemekten uzak durup, dahası kendisine karşı savaş yapılan ülkenin yenilmesini isteyen Rusya dahil tüm ülkeler, aynen.

Kıbrısın hava sahasını, limanlarını savaş yapıcılarına açan KC, ve ondan aşağı kalmamak için savaş yapanlara aynı imkanları sunduğunu ilan eden KKTC, aynen.

Vede Türkiye, aynen! O zaten kendi sınırları içindeki bir ulusa, Kürt ulusuna karşı savaş yaparak bu suçu uzun seredir işlemekteydi!

Yani bir tek Irak savaşı bile tüm burjuva dünyasının insanlık düşmanı suç işliyen barbarlar tarafından yönetildiğini ispatlamaya yeterli. Kaldığı dünyada yürütülen tek savaş bu değil.

Kaldığı, bugünlerde savaş sadece savaş ilan edilerek, sadece silahlarla yürütülen bir eylemdir. İnsanlık düşmanı suç sadece silahlarla yürütülen savaş üzerinden ortaya çıkan bir suç değildir.

Eğer IMF ve DB, eğer bunların ardındaki devletler, eğer II. Dünya savaşı sırasında bile Alman bankacılarla birlikte toplantılarını sürdüren dünya bankacılar örgütü, eğer tüm bunlar aldıkları şu veya bu ekonomik kararın milyonlarca insanın açlıktan, susuzluktan ölmesine, hastalıktan ölmesine yol açtığını biliyorlar vede bu

kararları alıyorsa, birde üstüne üstlük, mesela son dönemde Türkiye'ye karşı olduğu gibi, "sizi Arjantin'e çeviririz" tehditi savurabiliyorsa, vede Arjantin'in altını üstüne getirip insanlarını bu metolla öldürüyorsa, bu işleri yapanlar insanlık düşmanı suç işlemektedirler. Ekonomik savaş üzerinden insanları öldürmekte, vede insanları ölümle tehdit etmektedirler.

İnsani yardım adı altında, askeri veya ekonomik savaşlarla açlık, susuzluk ve hastalıkla yüz yüze bıraktıkları insanları bizi destekleyin size vs verelim, bizi destekleyin çocuğunuza ilaç verelim demektedirler. Bu arada açlıktan, suzluktan, ilaçsızlıktan ölenlerde herkese örnek olacaktır!

Dünya barbarlar vede barbarların uşağı barbarlar tarafından yönetilmektedir. Bu gidişe dur demek insanlığın görevidir.

Günümüz dünyasında barbarlığa son vermek, insanlığa hak ettiği yaşam şartlarını sunmak için komünizmin alternatifidir. İnsanlık için savaşmak komünizm için savaşmaktır. Ters her bir yaklaşım, insanlığa ihanet anlamına gelmektedir!

TÜRKMENLERDE KURTULUYOR.

Herne kadar AB vede ABD Kuzey Irak'a girmeyin dediysede, onların bildiği gibi Türkiye halihazırda Kuzey Irak'tadır. Son dönemde de Kuzey Irak'taki asker sayısı artırılmakta.

Bu arada "yiyecek ve yakıt" ayakların-

da, vede Mardin'den Iskenderun'a gidiyor ayaklarında pek çok ABD silah malzemesi de Türkiye üzerinden Kuzey Irak'a giriyor.

Türkmenlere dönersek. Hani şu "Rum gavurlarına karşı" savaş dönemlerinde Karasakal subaylar gelir de evlerde misafir olurdu ya. Dağlarda da kalırdı ya. İşte Kıbrıs'ta yapılan bu işin aynısının tıpkısı, ama çok daha büyük rakkamlarla Kuzey Irak'ta yapılmakta. Binlerce karasakal subay Türkmenlerin evlerinde misafir edilmekte.

Bu arada Türkmenler Kıbrıslı Türklere bir baksınlar. İyi ederler. Bu metodlarla kurtarıldı Kıbrıslı Türkler. Şimdi sıra onlarda. Bulgar Türkleri ise Bulgaristanda AB üyeliği şansı belince acele tarafından kaçtılar geriye. Türki Cumhuriyetlerde kurtarılanlar da açlık ve savaşla boğuşuyorlar. Nükleer fizik yerine Kur'anı Kerim öğreniyorlar!

Burjuvazi milletler arası ilişkileri o kadar barbar ilişkilere dönüştürdü ki, ezilen ve güçsüz milletler sarılacak dal arıyorlar. Saddamın hisminden korunmak için ABD-AB'ye sarılan Kürtler, yine aynı nedenle ABD-AB vede Türkiye'ye sarılan Türkmenler.

Denize düşen yılana sarılırmış derler.

Bize sorarsanız, yüzmeyi öğrenmek, komünizmin gemisine binmek zamanıdır!

Parka Ziya Çelik

Barış İçin Cepheleşmek

Geçenlerde, bir vatandaşla sohbet ettim. Bu arkadaş, parti yöneticisi ya da sendikacı vs. birisi değildi. Sıradan bir arkadaşımızdı. Arkadaşın konuşması, gerçekten doğru noktalara parmak basıyordu. O'na, klasik sorumu sordum:

- Ne olacak bu memleketin hali?
Zaten dolu ve heyecanlı olan arkadaşım, aldı eline sazi, başladı anlatmaya... Neler mi dedi?

- İlk başta, dışardan baskı yaparak Denktaş'ı anlaşma imzalamaya zorlayacağımızı düşündük. Biz Denktaş'a bağırırsak, taleplerimizi söylersek, Denktaş bu anlaşmayı imzalar sandık. Denktaş'ı ve arkasındaki güçleri hesaba katmadık. Denktaş imzalamadı, yanıldık...

- Sonra meclisten medet umduk. "Referandum için meclis görevi" diye

haykırdık. Meclise baskı yaparsak referandum kararı çıkar sandık. Meclisin kimin meclisi olduğunu hesaba katmadık. Meclisten referandum kararı çıkmadı, yanıldık...

- Tayyip çıktı, açıklama yaptı. "Kıbrıs'ta çözümsüzlük çözüm değildir" dedi... Denize düştük, yılanı sarıldık. Erdoğan'ın sayesinde çözüm olacak sandık. Erdoğan'ın kim olduğunu, kimi temsil ettiğini hesaplayamadık. Erdoğan da sonradan çark etti, yanıldık...

Arkadaşım, gerçekten güzel konuşuyordu. Halk, yaşayarak kimin ne mal olduğunu anlamaya başlamıştı. Yaşam öğretiyordu... Hiç kesmedim sözünü. Konuşsun istiyordum. Arada yakaladım ve bir soru sordum:

- Peki ne yapmamız gerekli?

Arkadaşım bir anda atıldı ve heyecanlı devam etti:

- Kendi göbeğimizi kendimiz keseceğiz gardsa! Bu işi biz yapacağız! Halk olduğumuz, haklı olduğumuzu bu adamların kafasına vuracağız!

Hiçbir şey diyemedim. Sadece kafa sallayabildim. Doğru söze ne denirdi?! O anda

bir yoldaşımın sözü geldi aklıma;

"İnsanlar, yaşayacak, görecektir ve kavrayacak!"

Gerçekten bu söz şimdi bir kez daha doğrulanmıştı. Halkımız, gerçekleri görüyordu, ayakta idi, tüm pasifize etme ya da tersine "sol lafazanlıklarla" sözümona radikalleştirme-ki aslında amaç pasifizmdir- çabalarına karşın yürüyordu, heyecanlıydı. Yaşıyor, deniyor, tartışıyor ve öğreniyordu. Yaşam, pratik, yine en iyi öğretmendi. Peki, bu aşamadan sonra ne yapacağız?

1. Bu adanın kuzeyinde barış istemi, barış hareketi, halkın derinliklerine kök salmıştır. Halk ayakta, isyandadır.

2. Bu ateş ve dinamizmi kaybetmemek, umutları yitirmemek için, hareket ayakta ve dinamik kılınmalıdır.

3. Vatandaşın düşüncesi ortadadır. Kendi göbeğimizi kendimiz keseceğiz demektir. Hayatı durduracak eylemlerle, meclis, erken seçime gitmek zorunda bırakılmalıdır. Egemenler, yönetemez durumdadır, daha da çıkmaza sokulmalı, yaşam kilitlenmelidir. Yaşamı kilitlemenin yolları çoktur. Genel grevler, sivil itaatsizlik, büyük mitingler vb.

bunun araçlarıdır.

4. "Süreç geçti, elimizden birşey gelmez" pasifizmi, "işgal altında seçim olmaz, iktidara gelinmez" sol lafazanlığı ile güneye geçip bireysel kurtuluşu öngören sözde teorilerle mücadele edilmelidir. Halk ayakta ve yaşadıkça öğrenmektedir.

5. Erken seçime, barış güçlerinin birleşik cephesi formülasyonuna uygun olarak girilmeli ve barış ile çözüm, bu cephe tarafından hayata geçirilmelidir.

6. Halk iktidara geldikten sonra yaşanacaklar, karşılaşılabilecek olaylar sıkı bir biçimde etüt edilmeli, ona göre hareket yönlendirilmelidir.

Bu halk artık ne TC burjuvazisinden, ne Denktaş'tan ne de egemenlerin meclisinden birşey beklememektedir. Halk, kendi gücüne güvenmektedir. Ne demişti arkadaşım;

- Kendi göbeğimizi kendimiz keseceğiz gardsa!!!

NOT: Türkiye'deki PETKİM işçilerinin özelleştirmeye karşı olan direnişlerini kutlar, mücadelelerinde başarılar dilerim. Mücadeleleri, mücadelemizdir.

Kürtler-Kıbrıslı Türkler ve Çıkışı Olmayan Kısır Döngü

Yan tarafta Hasan Bildirici'nin Özgür Politika gazetesinde çıkan 05.04.2003 tarihli yazısını olduğu gibi okura sunuyoruz.

Bu satırları okuyan pek çok Kıbrıslı Türk, Kürtlerle olan ortaklığının farkına varacaktır. İngiliz üslerini koruyan, Türkiye ve Yunanistan askerlerini koruyan, bu ülkelerin 'garantörlüğünü' koruyan, ülkeyi ise askersizleştiren bir anlaşma için, Annan Planı için sokaklara dökülen, yani emperyalizmin ülkelerinde hakimiyetini yeni bir şekilde sürdürmesini elde etmek için sokaklara dökülen Kıbrıs halkı, Kürtlerin kendilerininkinden daha da zor olan durumlarını anlayacak ve onlarda kendilerini bulacaktır.

Bir yanda bugünkü haliyle bir emperyalist zorbalık, diğer yanda karşısında Annan Planı şeklinde bir emperyalist rezillik-sözde emperyalist zorbalık olmayacak bir rezillik. Bu seçenekler arasında sıkışmış bir halk, bir ülke. Emperyalist zorbalıktan kurtuluş yolu bulamayan, emperyalist zorbalıkların türleri arasında seçim yapmaktan başka şans olmayan bir halk, bir ülke. Çıkışı olmayan bir çember, bir kısır döngü, Vicious Circle, Catch 22.

Ama Hasan yoldaş da farkında bu dairenin kırılması gerektiğinin ve de gelecekteki gelişmeleri bekliyor.

Bu yeterli değil Hasan yoldaş. Beklerken yapılacak işler de var!

1974'e yine bu çıkışı olmayan bir çember sayesinde gelindi. Rum Türkü, Türk Rumu katletti. Seçenek kalmadı. Birbirine karşı savaşmaktan başka. Kim hazırladı bu çemberi? Burjuvalar, emperyalistler.

1974'ten sonra Kıbrıs'ta Türkler ve de Rumlar bu çıkışı olmayan dairede 29 yıldır debelendiler. Kürtlerden şanslıdır tabii. 74 yıkımından sonra fazla yıkım gelmedi başlarına.

Biz halkımıza bu çıkışı olmayan çemberin kırılması gerektiğini, emperyalist zincirin Kıbrıs'ta kırılması gerektiğini ısrarla anlatıyoruz. Bu iki seçeneğin seçeneği olmadığını, böylece seçenekleri elde etmek için bile devrimci bir mücadele, emperyalizmin zincirini

kırmak için devrimci bir mücadele verilmesi gerektiğini, yoksa 'daha iyi' emperyalist şartların bile elde edilemeyeceğini ısrarla anlattık ve anlatıyoruz.

Küçük ülkelerin, küçük ulusların, dört bir taraftan başka milletlere karşı saygısızlık ruhuyla eğitilen burjuva ulusların çemberinde olan ulusların kurtuluşu emperyalizmi yenmekten geçer. Burjuvaziyi yıkmaktan geçer. Çember içinde iken yapılanların bu amaca hizmet etmesi, devrimcilere, uluslarının kurtuluşu için can bedeli çalışan kadrolara bu siyaseti kavratmalı; emperyalizmin yenilgisinin, onlarla bağıntılı 'millî' güçlerin yenilgisinin gerekliliği, herşeyin bu sonucu elde etmek için yapılması siyaseti onların hayatlarının parçası haline gelmelidir. Onlar üzerinden ezilen uluslarımız, ezilen halklarımız bu siyaseti kavrar ve benimser hale gelmelidir.

Biz öyle yapıyoruz. Başka türlü bu çıkışı olmayan çembere boyun eğmek ve sonsuza kadar baskı altında kalmak demektir.

Emperyalizm yenilecek. ABD-İngiltere ittifakı ve de onların arkasındaki tüm güçler, gaddar, barbar burjuvazi yenilecek. Milletler birbirlerine köstek değil destek olacak ve hep birlikte daha ileriye gidecek. Irak'ta Arab'a Kürt'ü kırdırtanlar, Kürt'e Arab'ı kırdırtanlar yenilgiye uğrayacak. Çıkışı olmayan bu çember işte böylece çöp kutusuna atılacak.

Ama bu, çemberi haklılaştırarak yapılamaz. Çembere karşı savaştan bir an bile geri durulmamalıdır. Her şey emperyalizmin teşhirine, onun altının oyulmasına hizmet etmelidir.

Bir sıkımlık canlarıyla Kıbrıslı Türkler bunu yaptılar ve de yapacaklar. Dört bir taraftan kuşatılmış olan, yok edilmekle tehdit edilen Kürtler de. Kıbrıslı Türkler ve Kürtler şerefli uluslardır. İnsanlığa, dünyanın tüm milletlerine karşı olan görevlerini yerine getirdiler ve de getirecekler. Ne zayıflık ne de yok edilmekle tehditler boyun eğmiyecekler. Çıkışı olmayan bu çember içinde yok edilmektense, çemberi kırmak için yok olmak daha akla yakındır!

Moloz Yığınları

05/04/2003
Hasan BİLDİRİCİ

Orta bir coğrafyada, evinin ortasından dörde bölünmüş bir halde, hangi yana dönse "Dörtü Zincir"e dair bir pranga; Türk, Arap, Fars prangası... Üçünün de ittifak ve çıkarları farklı. Yenilgi ve zafer streslerini Kürtlerin üstünde atıyorlar üstelik. En ufak bir hak ve statü arayışları kimyasal gaz, kontra cinayeti, sürgün ve yıkıntı olarak karşılanan bir halkın nasıl davranması gerektiğini kit vicdanlarıyla kendileri belirlesin.

Çok affedersiniz ama; memleketi borçlu, satılık, sente muhtaç hale getiren bir yığın moloz adam; emekli büyük elçi, general, özel savaş artığı çavuşlar, kendi söylediklerine inanmayan karından dolarlı medya mensubu çömezler, önlerindeki ok işaretli Irak haritası üzerinden savaşın gidişatına ilişkin bilgiler veriyorlar. İsmi bile tiksinti veren bu moloz yığınının biri, galiba emekli general Hasan Kundakçı, eline almış olduğu uzun çubukla Güney Kürtleri ile Arapları birbirinden ayıran hattı harita üzerinde işaret ediyor ve şöyle diyor: "Saddam'ın Kerkük ve Musul'da iki kolordusu var. Savaş Güneyde sürerken bu kolordular Kürtlere neden vurmuyor anlamıyorum!" Zavallı sonucu ağzı açık soruyor: "Vurması mı gerekiyor paşam?" Paşa sırtarak cevap veriyor: "İşte fırsat. Vuracakmış tabii."

Geçenlerde Selim Ferat da söz etmişti. Kürt düşmanı Fatih Altaylı'nın Kanal D de yaptığı ve Keklik Faik Bulut'un da "Ortadoğu" veya "Kürt uzmanı" olarak katıldığı programı ben de izlemiştim. Kürde karşı özel savaş yürüten, 4000 köyünü boşaltıp onbinlerce gencini kurşuna dizdiren emekli bir generale Faik Bulut'un iki de bir "Paşamın buyurduğu gibi" gibi demesi neyse de, son olarak Türkiye Kürtlerine Faik Bulut'un öngördüğü durumu izlediniz mi? Fatih Altaylı soruyor: "Güney'de bir Kürt federasyonunun ortaya çıkması Türkiye'yi etkiler mi?" Faik Bulut, keklik gözlerini kısarak cevap veriyor: Mesajın yerine ulaşmış olduğunu anlamak için de emekli paşasının gözünün içine bakıyor. "Türkiye vakitinde tedbir alırsa bir şey olmaz." Tedbir dediği demokratik hak ve özgürlükler falan değil; oyun ve şiddet türü şeyler işte.

Yani aslında bu tür kirli hayatlar karşısında bazen çok şaşkınlım. İnsanın düşüş derecesinin tespitini yapan bir ölçü aleti var mı acaba? İşine geldiği zaman solculuk ve

Kürtçülük de yapan bir insan nasıl bu kadar çok yüzlü ve karmaşık olmayı becerebiliyor? Belki çoğunuz bilmiyorsunuz; Faik Bulut bir ara 30 yazar, muhabir ve çalışanı öldürülen Özgür Gündem'de çalıştı. 1992-93 yılları arasında. Yani gazetesinin her ay bir cenaze kaldırdığı ve binlerce cinayeti takip ettiği zamanlarda. Demek Burhanlardan hiç etkilenmemiş. Etkilenmek kolay olmuyor. İnsanın içinde saklı olan aslına dönmesi üzücü değil. Herkesin bir kenarından dokunup kanattığı Kürt halkının acı ve mutsuzluğundan servet ve kariyer çıkarmaktır üzücü olan.

Eski Adalet Partili A. Melik Fırat ile tanıştığımız gün hiç unutmuyorum. İnanılmaz bir saygı ve sevecenlikle gelmişti gazeteye. Gencecik insanların koşturmasına ve duvarlardaki katledilmiş arkadaşlarımızın resimlerine bakarak göz ıslatmıştı: "Hep bugünleri bekledim," demişti. Bizim de gözlerimiz ıslanmıştı. Biz onun onlarca yıllık günahlarını unuttuğuk. Fakat onun düğünümüz ağalık itibarı Kürt gençliğini affetmedi. Acayip bir şey.

Van Gölü'nde tek tür canlı yaşıyor. İncili Kefal adında bir balık türü. Dünyada yalnızca Van Gölü'nde olan bu balık cinsinin ilginç bir özelliği var. Gündüz gölün derinliklerine çekilen balıklar, geceleri tatlı su ağızlarını takip ederek beslenmek üzere Garzan'ın dağlardan süzülüp gelen buz gibi akarsulara katılırlar. Hem sodalı, hem tatlı suda yaşayan bu balık türünden başka canlıya rastlanmaz Van Gölü'nde. Su kuşları gölün yüzeyini mola vermekte kullanılır. Çocukluğumuzda kayalardan ve kamışlıklardan kumsala düşürdüğümüz rengarenk yılanları gölün sodalı sularına kovalardık. Yılan göle girmesine girerdi ama, suyun acı tadını alır almaz can havliyle yönünü kumsala çevirirdi. Canlı parlaklıkları hemen yitiverirdi. Yılan için göl de ölüm anlamına geliyordu, elleri taş dolu çocukların beklediği kumsal da... "Van Gölü'nde Yılanlı Bir Günün Esrarı" adlı romanımda bunu anlattım. Çok ilginçtir; bir şeyin korkusunun kendisinden daha yıkıcı olduğu bir coğrafyada yaşamaktayız.

Devamı sayfa 9'da

Sosyalist Gözlem

Özdemir
Göçer

GEREĞİNİ YAPMAK

Hem Anglo-Amerikan emperyalizmine karşı olduğumuzu söylüyoruz, hem de faşist Saddam rejimine. Ama, henedense televizyonun başına haber dinlemek için her oturduğumuzda Irak direnişinin Anglo-Amerikan saldırılarına karşı elde edeceği zaferleri duymak istiyoruz. Bu bir çeşit teselli mi?

Ne Irak Vietnamdır ne de Saddam ve Baas Partisi Vietkong!

Vietnam'da Amerikan saldırganlığının karşısında sosyalizme inançlı güçler vardı.

Irak'ta ise Anglo-Amerikan emperyalizminin karşısında cehalet ile birleşmiş Arap milliyetçiliği!

Arap milliyetçiliğinin Anglo-Amerikan emperyalizmine karşı zafer elde etme şansı var mı?

Zafer için, para ve teknolojiyen de daha önemli bir önkoşul vardır: inanç!

Vietnam'da ABD emperyalizmi bu yüzden hezimete uğradı.

Halbuki, liderlerinin yolsuzluklarına, korkaklıklarına ve savaş sırasında bile tes-

limiyetçi politikalarına tanık olan Iraklı asker ve milislerde kahramanca doğuşecek moral kalır mı?

Uğruna ölümü göze alacak bir dava olmadan kahramanlık yapılabilir mi?

Bu savaşta, hangi taraf kazanırsa kazan-sın Irak'ın zenginlikleri ve doğal kaynakları Irak halkının olmayacaktır. Savaşta yaralanıp sakat kalanlar ölmediklerine lanet edecekler, çektikleri ve çekecekleri sıkıntılar yanlarına kalacaktır. Onların tedavisi ve rehabilitesi için kimse parmağını oynatmayacak, kimse Irak'ın doğal zenginliklerinden bir musluk da ezilenlerin, savaş mağdurlarının rehabilite edilmesi için açmayacaktır.

Anglo-Amerikan köpekleri bir an önce emellerine ulaşsa da bunca masum insan boşuna ölmese, sakat kalmasa diyenlerin sayısı hiç de az değildir.

Üstelik bu haksız bir düşünce de değildir. Kazanan halk olmadıktan sonra, Irak petrolünün denetiminin Anglo-Amerikan emperyalistlerinde mi, Irak aşiret reislerinde ve savaş alanında mı olduğu, hiç önemli değildir.

Savaşın sonra kurulacak Irak rejimi ne olursa olsun, bu savaşın Irak için ve tüm dünya için çıkarılacak bir tek ders vardır:

Dünyanın her yerinde, emperyalist güçlerin çıkarları uğruna, acımasızca insanları

yok eden, halkları birbirine kırdıran, dünya nimetlerini insanlığın gelişimi ve refahı için değil, silahlar, bombalar, füzeler üretmek katliam yapmak için kullanan tüm rejimlere ve bunların yöneticilerine karşı sosyalizm için örgütlenmek.

Bunun için "elimizden gelenin en iyisini" yapmak yeterli değildir. Gereği ne ise o yapılmalıdır.

Irak savaşını önlemek için hümanist olmak, demokrat olmak, barışsever olmak yetmemiştir. Eğer elimizden gelenin en iyisi savaşa karşı protesto gösterileri yapmaksak, belli oldu ki bu yetmemiştir. Bir avuç azınlık, bir avuç mali oligarşi kendi sözünü yürütmüş milyonların sözünü ve taleplerini hiçe saymıştır.

Demek ki bizi sosyalizmden daha azı kurtarmaz. Asgari talebimiz sosyalizm olmalıdır ve herbirimiz birer örgütlü sosyalist olmalıyız.

Kıbrıs'ta da böyle bir deneyim yaşadık. Sermaye sınıfı da dahil, tüm Kıbrıs Türk toplumu, hem de emperyalist bir çözüm planı olan Annan Planı'na destek verdi. Ama yine de barışa ulaşamadık.

Açık ki sosyalizmden daha azı bizi kurtarmaz. Hedefe giden yolda, taktiklerde, daha geri mevzilere çekilebiliriz. Ama mücadelemin ilk adımından itibaren stratejimiz sosyalist bir dünya yaratmak olmalıdır.

Dünyanın dörtbir yanında tüm uluslardan işçileri emperyalizme karşı ortak bir sosyalist cephe içerisinde birleştirmeden emperyalizmi yok edemeyeceğiz.

Milliyetçilik denilen çirkefe saplandıkça batacağız. Tıpkı Iraklı Kürt ve Arap emekçileri gibi! Biri Anglo-Amerikan emperyalistlerinin yanında (sözüm ona kendi ulusal çıkarkarı için) diğeri Arap milliyetçilerinin yanında! Onlar birbirlerini kırarken malı Anglo-Amerikan emperyalistleri götürüyor.

Atlantiğin ötesinden gelip, hiçbir hak sahibi olmadıkları topraklarda, mazlum bir halkın tepesine bombalar yağdırıp, coluk çocuk demeden katlederek Irak'ın zenginliklerine el koyuyorlar.

Halbuki Kürt-Arap işçileri, Kıbrıslı Türk-Rum işçileri, Türk-Yunan işçileri; kısacası tüm dünya işçileri emperyalizme karşı sosyalizm bilinci ile ortak bir birleşik cepheye örgütlenseler, bir avuç emperyalist kan emici soyguncu karşımızda durabilir-miydi?

Artık zamanı geldi. Üstelik tüm dünyada bunun gerçekleştiriliğine işaret eden somut gelişmeler de var. O halde aynı amaç için örgütlenmek üzere hazırlanmaya başlamalıyız;

YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST DÜNYA BİRLEŞİK CEPHESİ!!!!!!

Seçim araç mı? Seçim amaç mı?

Ali Akyuva

Geldiğimiz süreçte, Halk yarının ne olacağı konusunda, herhangi net bir fikir öne süremiyor, kimilerine göre Garantörler anlaşış bu işi bitirecek, kimilerine göre Irak savaşı dünyadan Kıbrıs gündemini (çok gündemdeymiş gibi) düşürecek ve bu da Denktaş ve etrafındakilerin ekmeğine bal sürecektir, kimilerine göre de seçimi zorlayıp olası bir seçimde, yurtsever güçlerin seçimi kazanmaları durumunda, tekrar Annan planı çerçevesinde görüşmelerin başlayabileceği ve bu bağlamda Kıbrıs'ta Halkın önünün açılacağını savunuyorlar. Kimilerine göre ise "militarizmin var olduğu ülkelerde, seçim ile statüko değiştirilemez". Bu ilk bakışta doğru gibi gelse de, tek başına söylendiğinde bir anlam taşımaz, bu tezi savunanların, nasıl değiştirilir sorusuna da cevap vermeleri lazım, insanın aklına silahlı devrim geliyor ya her neyse!!!

Benim irdelemek istediğim konu, şu olası seçim meselesi. Seçim araç mı? Yoksa amaç mı? Olmalı meselesi. Esasında seçimler her zaman amaca ulaşmada bir araçtır, fakat amaçlar kısa vadeli ve uzun vadeli olarak ayrılıyor mu? Kısa vadeli amaçlarımızda günün şartlarına ve ülkenin gündemine göre değişiyor mu? Yani stratejik hedeflerimize ulaşmada taktiki değişiklikler değil mi? Eğer tüm barış yanlısı çevrelerin BMBP içerisindeki tüm siyasi partiler ve sivil toplum örgütlerinin kısa vadeli amaçları Kıbrıs'ta bir anlaşma sağlayıp, uzun vadeli hedeflerine ulaşabilmede bir adım daha öne çıkmak ise, oturup iyice günün şartlarını değerlendirmeliler.

Ekim Kültür Sanat Derneği'nden Kınama

Çağdaşlar Kültür Derneği'nin sahnelediği, Nazım Hikmet'in "Yolcu" adlı oyununu tanıtan pankartın Mağusa'da Anıt çemberi'nde asılı olduğu yerden çalınması Ekim Kültür Sanat Derneği yetkililerince kınandı. Ekim Kültür Sanat Derneği açıklamasında Çağdaşlar Kültür Derneği özelinde sanata, sanatçıya ve düşünce özgürlüğüne karşı düzenlenen bu saldırıyı şiddetle kınadığını bildirdi.

Partiler sadece ufak çıkar meseleleri doğrultusunda, yani partilerinin biraz daha fazla oy almaları veya mecliste daha fazla sandalye kazanabilmeleri doğrultusunda politika belirleyip bu politikalarının üzerine seçim siyasetlerini inşa etmeye çalışıyorlarsa, en az geriçi güçler kadar bu halka ihanet etmiş olacaklar. Yok böyle bir seçim kavgasının zamanı ve zemini şimdi yoktur, şartlar farklıdır o yüzden değişik politikalar belirlemeliyiz diyorlarsa buyurun beyler, hep beraber BİRLEŞİK CEPHEYİ oluşturun, tüm yurtseverler gelin gücünüzü birleştirin. 12 Aralık 2001 tarihinden beridir halka umut şiringa etmekle, bilerek veya bilmeyerek Denktaş rejimine ne kadar hizmet ettiğinizi iyice değer-

lendirip, önümüzdeki süreçte politikalarını ona göre belirleyin.

Şairin dediği gibi "Kurtulmak yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz" hep beraber kurtuluşun ne kadar zor olduğunu görüyoruz fakat unutmamalıyız ki eğer bizler kurtuluşumuzun nasıl olacağına kendimiz karar veremezsek tek başına kurtuluş da olamayacak.

Halka borcunuz var beyler, bu halk değil mi dünyaya Kıbrıs'ın kuzeyinde de yaşayan bir halk topluluğu var ve bu halk bağımsızlığını talep ediyor dedirten, bu halk değil mi 80 binlere varan yığınlar ile eylemler yapan. Bu halk sizlere her türlü desteğini verdi şimdi sıra sizde beyler ve şunu da unutmamalısınız ki bu yükselen

halk tepkisi bu günden sonra kendine ihanet eden herkesi silip süpürecek ve tarihin çöplüğüne atacaktır. Eğer sizlerde bu tarihin çöplüğünde yerinizi almak istemiyorsanız iki kere düşünmelisiniz. Kimse bu 70-80 binlik mitinglerdeki toplanan halkı kendi hanesine yazmasın, bu halk Kıbrıs'ta bir çözüm istiyor diye meydanlarda idi, bu halk partilerinin ve sivil toplum örgütlerinin gücü bir amaç doğrultusunda birleştiği için oralarda idi.

Evet beyler halk sizden ortak bir cephe, birleşik cepheyi oluşturmanızı talep ediyor.

YAŞASIN ANTI EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE-

Savaş Karşıtı Mitingler

Irak halkının kendi kaderini tayin hakkının yabancı güçler tarafından değil de Irak halkının belirlemesi gerektiği konusunda hem fikir olan bütün dünya ülkelerinin halklarının savaşa tepkisi büyük gösterilerle ABD emperyalizmine karşı öfkeli mitinglere dönüştü.

ABD ve İngiltere'nin Irak'ta başlattığı işgal ve katliam hareketi, Türkiye'nin bir çok bölgesinde olduğu gibi İstanbul'da da onbinlerce kişi tarafından protesto edildi. 5 nisan 2003'de Abide-i Hürriyet Meydanı'nda düzenlenen mitingde, ABD emperyalizmini lanetleyen kitle, eylemi AKP II Binası'na yürüyüşle devam ettirerek, hükümeti protesto etti. İstanbullu savaş karşıtlarının adresi yine, Şişli Abide-i Hürriyet Meydanı'ydı. Irak'ta Savaş Hayır Koordinasyonu tarafından düzenlenen "Savaş Karşıtı İstanbul Buluşması" adlı mitinge katılan 30 bini aşkın kişi, yağın yağmura aldırmadan, ABD ve İngiltere'nin Irak saldırısını lanetledi.

Kitle, sabah saatlerinden itibaren, Perpa ve Şişli olmak iki kol halinde toplanmaya başladı. Perpa kolundan alana girmek isteyen Haklar ve Özgürlükler Platformu üyesi bir grupla, polis arasında Memorial Hastanesi önündeki arama noktasında taşlı, sopalı çatışma çıktı. Polisin bir pankartın alana sokulmasına izin vermemesi üzerine başlayan gerginlik kısa süre içinde çatışmaya dönüştü. Polisler pankart sopalarıyla vurmaya çalışan göstericilere gaz bom-

balılarıyla müdahale edildi. Grup bunun üzerine dağılırken, yaşanan arbede sırasında bazı gazetecilerle vatandaşlar gazdan ve atılan taşlardan etkilendi. Hafif yaralanan bazı kişiler, ambulanslarda tedavi edilirken, bir grup saldırganın Memorial Hastanesi'nin bazı camlarını kırmaları tepkilere neden oldu.

Öyleki, adı her ne olursa olsun, hangi ülkeye ait olursa olsun sağlık ve eğitim amaçlı kurulmuş kuruluşlara saldırı düzenlemek yanlıştır. ABD emperyalistlerinin Bağdat'ta bir doğumevini bombalaması bütün dünyada daha çok tepki almasına neden oldu. Miting alanlarında bu gibi yerlere saldırı düzenlemek ancak anarşistlere ve provakatörlere yakışan bir davranış biçimidir.

Gergin havanın dağılmasından sonra, çeşitli sendika, siyasi parti, kitle örgütü ve öğrenci derneklerinin pankartları altında toplanan kalabalıklar, kortej oluşturarak Abide-i Hürriyet Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşe geçen kitle sık sık "Tayyip çok istiyorsan savaşta asker ol", "Kahrolsun ABD emperyalizmi" ve "Petrol için dökecek kanımız yok" sloganlarını attı.

Savaşın bittiği düşünülerek emperyalizme karşı duyulan öfkenin yerini suskunluk almamalıdır. Çünkü gerçek savaş yeni başlıyor. Bağdat halkı henüz direncini yitirmiş değil, ABD emperyalistlerine asla teslim olmayacaklardır.

Kahrolsun Savaş Yapıcılar!

Başka ülkelere karşı, başka milletlere karşı savaş yapmak; bu savaş yapıcılarının imkanlar sunmak insanlık düşmanı suçtur.

Irak'a karşı savaş yapanlar, bu savaş için imkan sunanlar bu prensibimiz uyarınca insanlık düşmanı suç işlemektedirler.

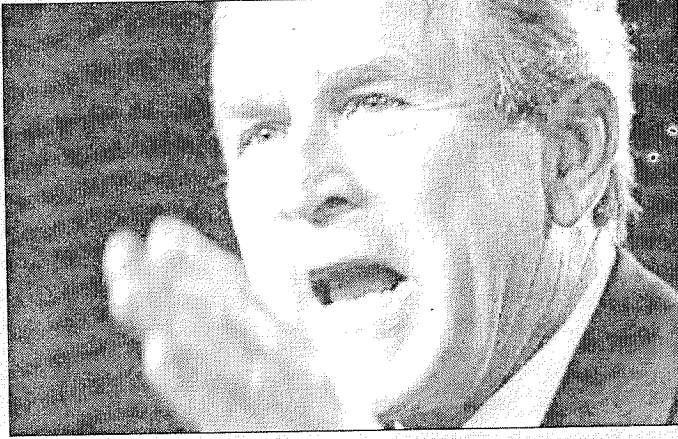
Bu savaşı yapanların savaş kurallarına uyduklarını, yani sadece asker ve askerî tesisleri hedef aldıklarını ilan etmeleri onların insanlık düşmanı suç işledikleri olgusunu ortadan kaldırmaz. Savaş kurallarına uyduklarının ve dolayısıyla savaş suçu işlemediklerini idda etmeleri boşunadır. Onlar savaş yaparak insanlık dışı suç işlemektedirler.

Kürtlere karşı savaş yaparken Saddam, ve Saddam'a imkan sunanlar da insanlık düşmanı suç işlemektedirler.

Başka ülkelere karşı, başka milletlere karşı savaş yapmak; bu savaş yapıcılarının imkanlar sunmak insanlık düşmanı suçtur. Bu suç tek tek ülkeler için olduğu kadar, enternasyonal kurumlar için de geçerlidir.

İnsanlık, kendisine karşı suç işleyenleri er veya geç iktidardan devirecek, ve böylece bu tür suçların işlenmesi imkanını ve tüm savaşları yok edecektir.

MİLLET, VATAN - MİLLİ DÜŞMANLARI VE VATAN

HAİNLERİ

Burjuva milletler kapitalizmin şafağında burjuvazinin önderliğinde tarih sahnesine çıktılar. Burjuvazi dahil tüm sınıflar bütünü burjuva milleti oluşturdu.

Ekim devrimi sonrası yeni bir ulus türü ortaya çıktı. Sosyalist ulus. Bu uluslar proletarya önderliğinde tarih sahnesine çıktılar.

Burjuvazisiz, işçi, köylü ve onların entellektüellerinden oluşan milletlerdiler.

Bu ulusların ortaya çıkması sadece diğer ulusları baskı altında tutan ulusların burjuvazisinin devrilmesi şeklinde olmadı. Kendilerini ezen milletin burjuvazisinin baskısından kurtularak özgürlüğe kavuşan eskinin ezilen milletlerinin başına geçen burjuvazi "kendi halkının" isyanlarına karşı ve ulusunu özgür kılan iktidardaki proletaryaya karşı, vatan

topraklarına yabancı emperyalist güçleri davet ederek, onlarla birlikte "kendi halkına", ve iktidardaki proletaryaya karşı savaşarak milletin önderi değil, milli özgürlüğün savunucusu değil, milletin özgürlüğünün düşmanı olduğunu ispatladı ve halk tarafından iktidardan devrildi. Ezilen milletlerin bağımsızlığının tek yolunun milli burjuvaziyi devrimden geçtiği bu şekilde açıklık kazandı.

İkinci dünya savaşı sonrası iktidardaki burjuvazinin milli bağımsızlığı, ve "kendi halkı" için demokrasiyi önemsemediği; kendi burjuva çıkarları için milli bağımsızlığı beş kuruşa sattığı, ve halka demokrasi yerine katil bir diktatörlüğü layık gördüğü, yabancı burjuvaziyi el ele halkına saldırdığı görüldü. Milli bağımsızlık ve demokrasi elde etmek için

yerli, milli burjuvaziyi devirmek şart oldu. Bu şartlarda ortaya çıkan bağımsızlık ve demokrasi için savaşan milletler kaçınılmaz olarak milli burjuvalarsız milletlerdir. Böylesi ülkelerde millet kavramı artık burjuvaziyi kapsamaz. Milli burjuvazi milli düşmanlar safına, emperyalizmin safına intikal etmiştir. Millet onlarsız bir millettir. Milli bağımsızlık ancak onların yabancı burjuvazinin desteğiyle ayakta duran iktidarının devrilmesi ve iktidarın halkın eline geçmesi ile mümkündür.

Dolayısıyla artık, genel bir kural olarak, burjuvazi milletin parçası değildir. Milletler milli burjuvaziyi birlikte millet değildir. Burjuvaziyi rağmen, onlara karşı çıkararak millet olurlar. Onları devirerek bağımsız ve demokratik milletler olurlar.

Burjuvazi vatan haini bir sınıftır. Burjuvaziyi, onun üzerinden yabancı burjuvaziyi işbirliği içinde olanlar da milli hain, vatan hainidir.

Milletin bağımsızlığı, milletin demokrasisi elde etmesi, millete karşı yabancı emperyalist burjuvalarla işbirliği yapan, milli bağımsızlığı para karşılığı satan milletin düşmanı, vatan haini milli burjuvazi devrilmemiş elde edilemez.

Bu basit olgu bugün her zamankinden daha bariz olarak ortaya çıkmıştır.

Nazlıca

Nazlı Şahin

Özgürlük mü Gelecek Bombalarla?

Ey ABD ve AB'den barış ve özgürlük bekleyen ahmaklar, görün işte Irak'taki vahşetlerini özgürlük adına neler yapıyorlar.

Toprak çocukların kanlarıyla sulanıyor. Anavatan diye sarıldığınız Türkiye'nin başbakanı Erdoğan açıklama yapıyor, "Ülkemizin çıkarları neyi gerektiriyorsa o yapılacaktır."

Türkiye bu vahşete ortak oluyor. Türkiye'nin çıkarları masum halkın ve çocukların başlarına bombaların yağdırılması mı?

Irak sabahın ilk ışıklarıyla yeniden bombalanıyor.

Eski asker artıkları TV'ye çıkartılıp savaşın Türkiye'ye neler kazandırıp, neler kaybettireceği soruluyor. Hangi emperyalist savaş halklara acıdan, yoksulluktan ve ölümden başka ne kazandırmış ki...

Şarapnel parçalarıyla başı paramparça olmuş Iraklı çocuk toprağa düşüyor.

Kısa bir süre için ekranların bir köşesi ona ayrılıyor.

Irak'tan dönen gazeteciler "Böyle vahşet görmedik, savaşlarla büyümüş Iraklılar bile çok ağır bu bombardıman, bu saldırılar çok ağır diyorlar." diye açıklama yapıyorlar.

Katledilen sivil halkın cesetleri bataniyelere sarılıp taşınıyor.

Hani sivil yerleşim bölgeleri vurulmayacak mı?

Bağdat'ta bir pazar yeri kan gölüne dönüşüyor.

Emperyalizmin en acımasız yüzü ekranlardan evlerimize taşınıyor.

ABD ve AB'nin ülkelere özgürlük ve barış getireceği umudunu taşıyanlar; petrol ve doların gücü adına yapılan bu vahşeti izlediğinizde sıcak odalarınızdan, utanç duymuyor musunuz?

Iraklı çocukların hastahane odalarında korku dolu bakışlarını, dehşetle büyümüş gözlerini ve acıdan çığlık çığlık ağlayışlarını duyduğunuzda yüreğiniz ağrıyor mu?

Eğer varsa vicdanınız sızlamıyor mu?

Irak bombalanmaya devam ediyor.

ABD ve AB'nin askerleri evleri basıp insanları esir almayı devam ediyor.

IRAK DİRENYİYOR.

Bir şarapnel parçasıyla parçalanmış başı düşmüş toprağa, küçücük bedeninde emperyalizmin vahşetine tanık oluyor dünya.

Toprak kan kokusuna uyanıyor.

Sabah, akşam, gece bombalar yağıyor yağmur yerine şehire, şehire yağmurlar, toz duman ve büyük bir gürültüyle ölümler bırakıyor düşen her bomba geriye.

72 yaşındaki dedem elinde silahı direniyor emperyalistlere.

Sabahın ilk ışıklarıyla Bağdatlılar dolduruyorlar caddeleri, bombaların açtığı çukurlar, yıkılmış harap olmuş evler, bahçeler içinde bombalanmaya gelen uçakları izlemeye başlıyor Iraklılar.

Bir işçi oturmuş sokak ortasında patlayan su borularını onarıyor. Ölümü umursamaz geziyorlar yollarda, savaşlarla büyümüş savaşın çocukları. Bütün "Şok ve Dehşet"ine rağmen emperyalistlere direniyor Iraklılar.

Bomba sesleri ezan ve kuş seslerine karışıyor; sabahla birlikte yeniden yeniden uyanıyor Bağdat ve yeniden direniyor Iraklılar.

Hastahane odasında bombalardan yaralanmış bir çocuk, henüz 7,8 yaşında, zafer işareti yapıyor kameralara.

Savaşın dehşetine rağmen, kan ve gözyaşının içinde güneş gibi ışıldayan gözleri ve karanlığı yeryüzünden silecek gülüşüyle zafer diye haykırıyor pamaklarının ucundan tüm dünya çocuklarına.

Bağdat'a giriyorlar emperyalistler, saldırının, savaşın bittiğini sanıyor bazı ahmaklar, halbuki gerçek savaş daha yeni başlayacak, saldırılar daha yoğun yaşanacak ve barış için daha güçlü haykırmanın zamanı bu gün ve yarın daha elzem olacak.

Evet küçüğüm; dünya çocuklarına barış emperyalizme karşı direnen halklar tarafından getirilecektir. Zafer direnen halkların olacaktır.

Sıkı sarılın çocuklarınıza anne, babalar. Daha sıkı sarılın şimdi. Çocuklarımızın bu gününü, geleceğini karartan emperyalist vahşilere karşı daha güçlü haykırın şimdi.

KAHROLSUN EMPERYALİZM.

Kürtler-Kıbrıslı Türkler ve Çıkişi Olmayan Kısır Döngü

Sayfa 7'den devam

Türkiye'nin moloz yığını kimi gaz tacirleri, karından dolarlı aydınlar ve soğuk savaş artığı solcular, hükümetin bir ülke olan Türkiye'nin ABD karşısındaki sefaletini bakmadan, dört koldan kısırılmış Kürt halkının çaresizliğinden konu çıkarmaya çalışıyorlar. Dört parçadaki Kürdün kendi aralarındaki düşmanlık, tartışma ve dostluklar bir yana; Kimyasal gaz yutmuş Güneyli Kürt, dili yasak Kuzeyli Kürt, kendi topraklarının iltica kimlikli Suriye Kürdü veya Molla rejimi altında yaşayan İran Kürdünün yerinde bir an için olunurmuş, bu acılı halkın yanlış hiçbir davranışının kendisine ait olmadığı hemen anlaşılacak.

Orta bir coğrafyada, evinin ortasından dörde bölünmüş bir halde, hangi yana dönse "Dörtü Zinci"ne dair bir pranga; Türk, Arap, Fars prangası... Üçünün de ittifak ve çıkarları farklı. Yenilgi ve zafer streslerini Kürtlerin üstünde atıyorlar üstelik. En ufak bir hak ve statü arayışları kimyasal gaz, kontra cinayeti, sürgün ve yıkıntı olarak karşılamanın halkın nasıl davranması gerektiğini kıt vicdanlarıyla kendileri belirlesin. Fakat azıcık insanlık olsun işin içinde. Kürdün yaşamına dair sıradan bir ölçüye sahibi olmayanların, kendi ülke ve topluluklarına karşı insani bir ölçülerini olmuyor. Soruyorlar: "Güney Kürdistan'daki Kürtlerin ABD ile birlikte Saddam'a karşı savaşmalarını nasıl değerlendiriyorsun?" Ne söyleyeyim? Bir ilişki ve statü başlangıcında haksızlıklar ve yanlışlıklar varsa bu sonuna kadar öyle gidiyor. Sanki çok mantıklı, bilimin öngördüğü şekilde, derin felsefi içeriği olan bir savaş sürüyor da; evinin ortasından

dan tel örgü geçirilmiş Kürt en mantıklı davranan olsun. Hükümler ülkelerin bile iki kötü içerisinde en az kötü olanı seçmek zorunda kaldığı mantıksız bir ara dönemde dili lal, varlığı naçar edilmiş Kürtler de soluk alabilecekleri bir mola anı kolluyorlar. En azından katliama uğramak istemiyorlar. Kendinizi Halepçe Katliamına uğramış biri yerine koyun ve Saddam'ın Amerikan ve İngiliz güçlerini Irak'tan söküp attığını bir an için düşünün.

Türkiye Kürtlerinin Saddam birlikleri ile ABD-İngiliz birlikleri arasındaki savaşta tarafsız kalma gibi bir durumları olabilir ama, savaşın kendi topraklarında sürdüğü ve on yıldan fazladır ABD koruması altında olan Güney Kürtlerinin bu savaşta tarafsız kalmaya hak ve olanakları yoktur. Bunun doğruluğunu veya yanlışlığını tartışmıyorum. Ya kendi cellatları olan Saddam'ı destekleyecekler, ya da ABD-İngiliz ittifakını. Ara bir yer yok.

Garip ama, tarlasına füze düşen Urfalı Kürdün, ABD heyetini taş ve yumurta ile karşılaması çıkarınadır. Şimdi bu iş böyle ise, bu işin böyle olduğunu söylemek sadece tespitten başka bir anlam ifade etmiyor. Anti emperyalistler, Saddam birliklerinin direnişini büyük bir heyecanla destekliyor ve takip ediyorlar. Aslında bu karmaşadan, savaş bu biçimde sürdüğü, kimse bir şey çıkaramaz. Batılı bir savaş karşısının Güney Kürdistanlı bir Kürdü anlaması ne kadar zor ise, intiharı eylemleri için Bağdat'a giden bir Arap milliyetçinin Halepçe katliamı yemiş milliyetçi bir Kürdü anlaması da o kadar zor. Aslında bir adım ötesine bakmak gerekiyor. Açık söylemek istiyorum, bu

savaş Saddam-Bush savaşı olduğu sürece Irak'tan gerçek bir kurtuluş savaşı çıkmaz.

Savaş bir irade ve inanç işidir. Tek başına savaş nedeni olan Saddam gitmediği ve hala direnişin kıvılcımları çıkıyor vaziyette ise, işte o zaman savaşın seyri değişecek, büyük ölçüde görevini tamamlamış ABD askerî psikolojisi ile, toprağını yönetmek isteyenlerin haklı psikolojisi karşı karşıya gelecek. Bu hep böyle olmuştur. Çin, Vietnam, Küba, Angola, Mozambik... Bu ülkelerdeki açılış ile kapanış arasındaki uçurumu hepimiz biliyoruz. Yani tarih illa bu şekilde cereyan etmese bile, Ortadoğu'yu az çok tanıyorsak rahatlıkla şunu söylemek gerekir: ABD yıkabilir ama, başkaları yapar.

Siz bakmayın Türkiye'yi satılığa çıkarılmış olan moloz yığınlarının günlük çıkar feryatlarına. Sosyalistin Anti Amerikancılığına bir yanlışlık olmadığı gibi, kısırılmış Güney Kürdünün Saddam'ın yıkılmasına umut bağlamasında da bir yanlışlık yok. Arap milliyetçisinin Arap topraklarını savunması bir haksızlık, Kürt milliyetçisinin katliam kılıklı Saddam gölgesinden kurtulmak istemesi de bir haklıdır. Haksızlık, hiçbir baskı ve tehdit altında olmadığı halde günlük çıkarları gereği vicdanını ve yüreğini satmış olanların durmadan şekil değiştirmesinin ve olaylara sadece kendi dar penceresinden bakmasının toplamı halidir. Yanlış ilişki ve konumlanışlardan doğru işlerin çıkmasını beklemeyin. Olaylar yaşanmadan sonuçlar ortaya çıkmaz.

"Marksist Tutum"a bir cevap

Değerli yoldaşlar,

'Bu vesileyle Kıbrıs sorunu üzerine sitemizde yayınlamış olduğumuz iki makaleden sizleri haberdar etmek ve bu makaleler hakkındaki görüşlerinizi öğrenmek isteriz. Bu arada sizlerin de bu ve diğer konulardaki geliştirmiş olduğunuz görüşlerinizi öğrenmekten de ayrıca memnuniyet duyarız.' diyor-sunuz.

Bizim görüşlerimizle ilgili olarak www.st-cyprus.co.uk sitesine baş vurabilirsiniz.

Bu sitenin kampanyalar kısmında aşağıdaki öneriyle karşılacaksınız:

KIBRIS TARİHİNDEKİ 20 TEMMUZ/15 AĞUSTOS 1974'Ü ANMAK İÇİN

İNGİLTERE'DEKİ SOSYALİST EMEK PARTİSİ'NİN -

6-7 KASIM 1999 TARİHLİ KONGRESİNDE KIBRIS KONUSUNDA ALDIĞI AŞAĞIDAKİ KARARI PARTİNİZİN/ÖRGÜTÜNÜZÜ N DE KARAR OLARAK BENİMSEMESİNİ ÖNERİYORUZ.

* KIBRIS'TA SOSYALİST GERÇEK-LONDRA BÜROSU 20 TEMMUZ 2000

Giriş

1. 1950'lerde İngiliz emperyalistleri EOKA'nın Kıbrıslı Rum üyelerini kurşunluyor ve asıyordu. EOKA, Kıbrıs'ı ABD'nin bir yarı-sömürgesi olan Monarşist-emperyalist Yunanistan'la birleştirmek isteyen anti-komünist gerici bir örgüt olduğundan değil. İngiliz emperyalistleri onları Kıbrıs'taki hakimiyetlerini tehdit ettiği için öldürüyorlardı.

İngiliz emperyalistleri sadece EOKA üyelerini öldürmekle kalmadı. Kıbrıslı Rumları ve Türkleri birbirlerine düşman etmek için pek çok provakasyonlar da düzenledi. Kıbrıslı Rum köylülerin, Kıbrıslı Türk köylüler tarafından ilk kitlesel katliamının düzenleyicisi bunlardı. Bugün bile, "üslerini" koruyabilmek için Rumlarla Türkler arasındaki bu düşmanlığa dayanmaktalar ve bu düşmanlığı artırmak ve korumak için her halı yemeye hazır dırlar.

2. Yunan emperyalistleri EOKA'yı "Kıbrıs'taki Rum kardeşlerini" İngiliz baskısından kurtarmak için örgütlediler. Ne de olsa onlar kendileri Yunanistan'ı ABD'ye dolar karşılığı satmış ve Yunanistan'ı Amerikan üssüne dönüştürmüş milli hainlerdiler.

15 Temmuz 1974, onların ve Kıbrıslı Rum işbirlikçilerinin Rum milli hainleri olduklarının canlı bir ispatıdır. Elele vererek darbeyi düzenlediler. Binlerce Kıbrıslı Rum demokrasi, yurtseveri ve komünisti öldürdüler. Türk emperyalistlerinin adayı işgalinin zeminini hazırlama pahasına bunu yaptılar ve bu işgal sırasında da binlerce Kıbrıslı Türk köylüsünü, çocuk çocuk demeden katlettiler.

Bu milli hainlerin ardında duran güç ABD emperyalistleriydi.

Türk emperyalistleri TMT'yi "Kıbrıs'taki Türk kardeşlerini" İngiliz ve Rum baskısından kurtarmak için örgütlediler. Ne de olsa onlar kendileri Türkiye'yi ABD'ye dolar karşılığı satmış ve Türkiye'yi Amerikan üssüne dönüştürmüş milli hainlerdiler.

20 Temmuz ve 14 Ağustos 1974, onların ve Kıbrıslı Türk işbirlikçilerinin Türk milli hainleri olduklarının canlı bir ispatıdır. Elele vererek Kıbrıs'ı işgal ettiler. Binlerce Kıbrıslı Rum'u çocuk çocuk demeden katlettiler. Onbinlerce Kıbrıslı Rum ve Türk'ü göçe zorlayıp ülkemizi etnik temelde ikiye böldüler. Bu Türk emperyalistlerinin ardında, tüm bu gelişmelerde Kıbrıs'taki üslerini koruma imkanını gören ve gelişmeleri zevkle seyreden İngiliz emperyalistlerini görürüz.

3. İngiliz, Türk ve Yunan emperyalistleri ve onların Kıbrıslı işbirlikçileri daha Kıbrıs'ı yönetmekte. Tüm bunlar milli düşmanlıkları körükliyor ve yeni bir 1974, yeni katliamlar ve savaş hazırlığı yapıyorlar.

Dolayısıyla; Bu toplantı şunları kararlaştırır:

1. Kıbrıs'ın bağımsızlığını sağlamak için: Britanya, Türkiye ve Yunanistan'ın 1959 Zürih ve 1960 Londra antlaşmalarına dayanarak Kıbrıs'ta sahip oldukları tüm haklar ve B.M.'in bu hakları tanıyan tüm kararlarının geçersizliği ilan edilmelidir.

1-A. Kraliçe'nin Emek Partisi Hükümeti o sözde kendilerine ait olan tüm üsleri Kıbrıs halkına iade etmeli ve bu üslerdeki silah ve askerleri hiçbir itirazda bulunmadan ve derhal geri çekmelidir.

2. "Kıbrıs Problemi"ni çözmek için: Britanya, Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs'ın tüm demokratik ve devrimci güçleri Kıbrıs'ta bir Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümetini iktidara getirmek için birleştirilmelidir.

3. Mevcut savaş tehditinin gerçek bir savaşa dönüşmesini önlemek için: Derhal, tüm emperyalist güçlerin ve onların Kıbrıslı işbirlikçilerinin savaş hazırlıklarını ve tüm provakasyonlarını teşhir eden bir kampanya başlatılmalıdır.

Emperyalizme, emperyalist burjuvaziye ve onların yerli uşaklarına karşı olan herkesi birleştirilim.

HERŞEY KIBRIS'TA BİRLEŞİK CEPHE HÜKÜMETİ İÇİN!

Biz bu öneriyi Türkiye'deki tüm yoldaşlara ulaştırdığımız kanısındaydık. Sizlere ulaşmadıysa özür diler ve örgütünüzün bu konuda takınacağı tavrı beklediğimizi bildiririz. Bu arada Türkiye'de bu önerinin ulaştığını bildiğimiz yoldaşların hiç birisinden bu konuda herhangi bir tavrın bize

ulaşmadığını da bildirelim.

Makalelerinizle ilgili görüşlerimizi bildirmeden önce sizlere yukarıdaki web sitesinin arşivlerinden <http://www.st-cyprus.co.uk/sayi/makale/makale90.htm> adresinden

"TROÇKİZMİN KIBRIS SIYASETİ" makalesinde Güney Kıbrıslı Troçkist yoldaşların Kıbrıs konusundaki yaklaşımlarına getirdiğimiz eleştiriyi bulabileceğinizi bildirmek isteriz. Yanılmıyorsak bu yoldaşlarla iyi ilişki içerisindeyiz. Dolayısıyla da onlara yönettiğimiz eleştirilerden haberdar olmanız faydalı olacaktır. Bu arada yukarıdaki öneriye bahsi geçen yoldaşların destek belirtmediğini de belirtelim.

Sizlerin görüşlerinizle ilgili olarak sadece Kıbrıs sorununun çözümü için yaptığınız önerileri ele alacağız.

Bunlar şunlardır:

20 Aralık 2001 tarihli yazınızdan:

"İşçi sınıfının enternasyonalist programı" olarak öneriniz şundan ibarettir: "Adaya tek gerçek kalıcı çözümü sağlayacak olan, Yunanistan, Türkiye ve Kıbrıs halklarının da dahil olacağı sosyalist bir federasyondur."

Bu program "çerçevesinde" önerdiğiniz "acil talepler" de şunlar:

"Kıbrıs'ta kalıcı bir sosyalist çözüm için, bu enternasyonalist program çerçevesinde bugün acilen;

Adadaki İngiliz üsleri kaldırılmalıdır.

2. Türk ve Yunan askerleri adadan geri çekilmelidir.

BM güçleri adayı terk etmeli, sorunun çözümüne ilişkin her türlü dış müdahaleye son verilmelidir.

Başta adanın idari yapısı olmak üzere, her türlü soruna çözüm üretmek üzere, Kıbrıslı Rum ve Türk işçilerden oluşan ortak komiteler kurulmalı, adanın geleceği hakkında karar alma hakkı bu komitelere devredilmelidir.

Adadaki sınırlar kaldırılarak, dolaşım ve yerleşim özgürlüğü sınırsız bir biçimde hayata geçirilmelidir.

Bütün çalışanlar, örgütlenme alanı tüm adayı kapsayan sendikalar altında örgütlenmeli, yani sendikal birlikleri sağlanmalıdır.

Kıbrıs'ta iki halk arasında sürekli düşmanlığı kışkırtan tüm faşist ve milliyetçi örgütler dağıtılmalı, yöneticileri cezalandırılmalıdır.

Ada, mafyanın ve istihbarat örgütlerinin tüm uzantılarından arındırılmalı, bunların finans kaynakları olan kumarhaneler kapatılmalı, tüm bankalar işçi komitelerinin denetimi altında kamulaştırılmalıdır.

Bizim anlayabildiğimiz kadarıyla tüm bu acil talepler "sosyalist federasyon"un kurulması sayesinde elde edilecek talepler değildir. Proleteryanın sosyalist devletinin hayata geçireceği talepler değildir.

Bu sonucu iki nedenle varyı-

yoruz. Birincisi bunların acil talepler olarak, enternasyonal programınızın çerçevesinde sunulmuş olması, ikinci olarak da sadece bankalar devletleştirildiği için bunun sosyalist federeasyon programından dar olması.

İyi ama tüm bunlardan sonra şu problemle karşılaşılıyor. Bu talepleri kim, hangi sınıfsınıfların iktidarı hayata geçirecek? Malumunuz olduğu üzere şu veya bu talep öne sürülürse, bu talebin nasıl bir iktidara sunulduğu, hangi iktidara sunulduğu öneriyi yapanların siyaseti açısından belirleyici öneme sahiptir. Programın reformcu-devrimci karakterini belirlemede belirleyicidir.

Acil taleplerin dördüncü ve sekizinci maddeleri işçi komitelerine değiniyor. İşçi komiteleri, yani işçi sovyetleri.

İyi ama ülkenin yapısı işçi komiteleri tarafından belirlenecekse, kamulaştırma işçi komiteleri tarafından, onların iktidarı tarafından elde edilecekse, söz konusu olan bir işçi iktidarındır. Yani bu enternasyonal program çerçevesinde önerilen acil talepler, işin aslında işçilerin sosyalist iktidarından talep edilmektedir.

İşçilerin sosyalist iktidarının taleplerinin böylesi kısıtlanması kabul edilemezdir. Aynı meydana ülkemizde siyasi gelişmenin ilk adımı olarak doğrudan işçi iktidarının önerilmesi de kabul edilemezdir.

Yani siyasi önerileriniz Kıbrıs devrimcilerine yararlı değil zararlıdır.

Sizlere, sizlerin işçi komiteleri iktidarından talep ettiklerinizden daha radikal talepler içeren, ve işçilerin iktidarından değil, işçilerin, devrimci küçük burjuvazi ve yurtsever entellektüellerin ortak iktidarından talepleri içeren Anti-emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Programı önerimize bakmanızı öneriyoruz.

Sizlerden bir de ricamız olacak. Troçkizme göre tek ülkede sosyalizm inşa edilemez. Türkiye-Yunanistan-Kıbrıs federeasyonunu kurarsak bu ülkelerde, bu federasyonda sosyalizmi kurabilecek miyiz?

Annan Planı'yla ilgili büyük mitingler sonrası yazılan 27 Şubat 2003 tarihli yazınızda ise şunları öneriyorsunuz:

"İşçi-emekçi sovyetleri temelinde oluşturulması gereken sosyalist bir federasyonun yaratılması mücadelesinde, bugün en büyük görev adanın, Türkiye'nin ve Yunanistan'ın komünistlerine düşüyor. Ada halkı ve işçi sınıfı içinde bugüne dek yaratılan tüm milliyetçi yanılsamalar ve bu temelde oluşturulan korkular, işçi sınıfının yaratılacak ortak politik ve ekonomik örgütüllükleri içinde aşımaya çalışılmalıdır. Bu ortak örgütüllükler temelinde yükseltilecek ortak mücadele olmaksızın, gerek ulusal gerekse uluslararası burjuvazinin saldırılarının püskürtülemeyeceği bilince çıkartılmalıdır.

Enternasyonalist komünistler

olarak, Kıbrıs işçi sınıfının çıkarları için şu somut taleplerin acilen yükseltilmesi gerektiğine inanıyoruz:

► Adadaki İngiliz üsleri tümüyle kaldırılmalı, İngiliz askerleri adayı terk etmelidir.

► BM, Türk ve Yunan askerleri adadan geri çekilmeli, sorunun çözümüne ilişkin her türlü dış müdahaleye son verilmelidir.

► Başta adanın idari yapısı olmak üzere, her türlü soruna çözüm üretmek için, Kıbrıslı Rum ve Türk işçilerden oluşan ortak komiteler kurulmalı, adanın geleceği hakkında karar alma hakkı bu komitelere devredilmelidir.

► Adadaki sınırlar kaldırılarak, dolaşım ve yerleşim özgürlüğü sınırsız bir biçimde hayata geçirilmelidir.

► Bütün çalışanlar, örgütlenme alanı tüm adayı kapsayan sendikalar altında örgütlenmeli, yani Kıbrıslı Rum ve Türk işçilerin sendikal birlikleri sağlanmalıdır.

"Acilen yükseltilmesi gereken somut talepler"? Bunların hepsi de daha önceki öneride var. Biri hariç. Bankaların devletleştirilmesi. Bunun bir anlamı var mı bilemiyoruz. Görebildiğimiz tek anlamı devletleştirme türü radikal bir öneriyi geri çekmek olabilir. İyi ama o zaman işçi komitesi iktidarı bağında yukarıda önerdiklerimiz daha da geçerli hale gelmektedir.

Taleplerin "Acilen yükseltilmesi gereken somut talepler" olarak sunulması bize bu taleplerin tümünün burjuvaziden talep edildiği fikrini de vermekte. Güneydeki Troçkist yoldaşlar böylesi işler yapıyorlar da!(yukarıda değindimiz yazımıza bakınız)

Bu arada Annan Planı çerçevesinde oluşan barış hareketine karşı herhangi bir taktik öneriyle de karşılaşmıyoruz. Güneydeki Troçkist yoldaşlar Annan Planı çerçevesinde bir barış hareketinin oluşturulması çabasına karşı çıkarken Irak'taki savaşa karşı barış hareketine dört elle sarılmışlardı. (aynı yazıya bakınız) Burjuvazinin-emperyalizmin Kıbrıs sorununu çözümeceğinin teşhiri, ve de işçilerin birlikte örgütlenmesi nasıl elde edilecektir?

Siyasi önerileriniz Kıbrıs devrimcilerine yararlı değil zararlıdır. Herhangi bir faydası yoktur. Bizlerin çabalarına katkı koymuyor. Zarar veriyor.

Kıbrıs, Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'nin tüm devrimcilerinin ve işçilerinin anti-emperyalist birliği için çabalarımızı sıklaştıralım!

RUS KOMÜNİSTLERİNİN SİYASİ STRATEJİSİ VE TAKTİĞİ ÜZERİNE

J.V. STALİN

(Baştarafı Sayfa 3'te)

b) Temel olarak, Marksizmin teorisi tarafından elde edilen ve devrimci pratik tarafından doğrulan, herhangi bir ülkenin Komünist Partisinin strateji ve taktiğinin ancak, "kendi" ülkesinin, "kendi" yurdunun, "kendi" proletaryasının çıkarlarıyla bitmediği, bilakis tam tersine kendi ülkesinin koşullarını ve durumunu göz önünde bulundurarak, uluslararası proletaryanın çıkarlarını, diğer ülkelerdeki devrimin çıkarlarını, ruhu itibarıyla enternasyonalist olduğu bütün ülkelerdeki devrimin gelişmesi, desteklenmesi, körüklenmesi için bir ülkede" (kendi ülkesinde) "mümkün olan en fazlasını gerçekleştirdiği taktirde (Lenin'in "Proleter Devrimi ve Dönek Kautsky" [25] adlı eserine bakınız) doğru olabileceği vargısı benimsenmelidir.

c) Başlangıç noktası olarak, strateji ve taktiği değiştirirken, yeni stratejik planlar ve çizgiler hazırlanırken, her türlü doktrincilik (sağ ve sol) reddedilmelidir (Kautsky, Akselrod, Bogdanov, Buharin), rahat yöntem, metinler aktarma, tarihsel paralellikler çizme, suni planlar ve ölü formüller yöntemi (Akselrod, Plehanov) reddedilmelidir. Marksizmin bakış açısı üzerinde "yatma"nın değil, onun üzerinde durmanın, yani dünyayı "sadece yorumlama"nın değil, onu "değiştirme"nin gerekli olduğu, "proletaryanın kışına vecdetme"nin ve olayların kuyruğuna takılmanın değil, proletaryaya önderlik etmenin, bilinçsiz sürecin bilinçli bir ifadesi olmanın gerekliliği kabul edilmelidir (Lenin'in "Kendiliğindenlik ve Bilinç" [26] ve Marx'ın komünistlerin proletaryanın en uzakgörüşlü ve en ileri kesimi olduğu yolunda "Komünist Manifesto"daki [27] bilinen pasajı).

Bu temellerin her biri, özellikle ikincisi ve üçüncüsü, Rusya'da ve Batı'da devrimci hareketin deneyimlerinden olgularla örneklenmeli.

10- Görevler:

a) Proletaryanın öncüsünü komünizme kazanmak (yani kadroların yetiştirilmesi, bir Komünist Partinin yaratılması, programın ve taktiğin, temellerinin hazırlanması). Çalışmanın temel biçimi olarak propaganda.

b) İşçilerin ve bir bütün olarak ezilenlerin geniş kitlelerini öncüye kazanmak (kitleleri savaş mevzilerine yakınlaştırmak). Çalışmanın temel biçimi, tayin edici çarpışmalara hazırlık olarak kitlelerin pratik eylemleridir.

11- Kurallar:

a) Proletaryanın bütün örgüt biçimlerine, hareketin, mücade- lenin bütün biçimlerine (alanlarına) istisnasız hakim olmak zorunludur. (Hareketin biçimleri: parlamenter ve parlamento-dışı, legal ve illegal.)

b) Hareketin bir biçiminin yerine başkalarının geçmesine ya da bir biçiminin diğerleriyle tümlenmesine kendini uydurmayı öğrenmek, legal biçimleri illegal biçimlerle, parlamenter biçimleri parlamento-dışı biçimlerle birleştirmeyi öğrenmek zorunludur (örnek: Temmuz 1917'de Bolşeviklerin legal biçimlerden illegal biçimlere hızla geçişi; Lena olayları sırasında parlamento-dışı hareketin Duma'daki çıkışla

birleştirilmesi).

12- İktidarı ele geçirmeden önce ve sonra Komünist Partisinin strateji ve taktiği. Dört özellik.

a) Ekim Devrimi'nden sonra genelde Avrupa'da, özeldir Rusya'da ortaya çıkan durumda en önemli şey, Rus proletaryası tarafından gerçekleştirilen uluslararası sosyal cephenin (Rus burjuvazisine karşı zaferin sonucu olarak) Rusya kesitinde yarılmasıdır (emperyalizmden kopma, gizli antlaşmaların yayınlanması, emperyalist savaş yerine içsavaş, askerlere yapılan kardeşleşme çağrısı, hükümetlerine karşı ayaklanmaları için işçilere yapılan çağrı). Bu yarılma, uluslararası emperyalizmin tüm yapısını doğrudan tehdit ederek ve Batı'da çatışan güçlerin karşılıklı ilişkisini, Avrupa işçi sınıfı lehine temelli değiştirerek, dünya tarihinde bir dönüm noktası başlattı. Bu demektir ki ama, Rus proletaryası ve onun Partisi ulusal bir güç olmaktan çıkarak, uluslararası bir güç haline geldi, bu arada kendi ulusal burjuvazisini devirme eski görevinin yerini, uluslararası burjuvaziye devirme yeni görevi aldı, ve uluslararası burjuvazi ölüm tehlikesinin farkında olarak Rus yarmasını tasfiye etmeyi acil bir görevi yaparak tüm serbest güçlerini (yedekler) Sovyet Rusya'ya karşı yığdığından, Sovyet Rusya tüm güçlerini savunma için toplamak zorundaydı ve uluslararası burjuvazinin esas darbesini üzerine almak zorunda kaldı. Bütün bunlar, Batılı proleterlerin kendi burjuvazilerine karşı mücadelelerini önemli ölçüde kolaylaştırdı ve uluslararası proletaryanın öncü savaşçısı olarak Rus proletaryasına karşı onların sempatisini on katına çıkardı.

Bir ülkede burjuvaziye devirme görevinin gerçekleştirilmesi böylece uluslararası ölçekte yeni bir mücadele görevine, başka bir düzeyde mücadele, proleter devletin düşman kapitalist devletlere karşı mücadelesi görevine yol açtı, bu arada bu ana kadar uluslararası proletaryanın müfrezelelerinden birini oluşturan Rus proletaryası, bu andan itibaren uluslararası proletaryanın ileri müfrezesi, öncüsü haline geldi.

Böylece kendimizin, Rusya'nın kendi devrimini tamamlamasını kolaylaştırmak için Batıda devrimi başlatma görevi bir istek olmaktan çıkarak, salt pratik bir günlük göreve dönüştü. İlişkilerdeki (özellikle uluslararası ilişkilerdeki) bu altüst oluş, Ekim Devrimi tarafından meydana getirildi ve bunu tamamen Ekim Devrimi'ne borçluyuz. Şubat Devrimi uluslararası ilişkilere dokunmadı bile.

b) Ekim'den sonra Rusya'da ortaya çıkan durumdaki ikinci önemli özellik, Rusya içinde gerek proletaryanın gerek onun Partisinin değişen konumudur. Eskiden, Ekim'den önce, proletaryanın ana kaygısı, burjuvaziye devirmek için bütün savaş güçlerinin örgütlenmesiydi, yani esas olarak eleştirici ve yıkıcı karakterde bir görevdi. Şimdi, Ekim'den sonra, burjuvazi artık iktidarda olmadığından ve devlet, proleter bir devlet haline geldiğinden, eski görev hükümsüz hale gelmiştir, ve onun yerine, bir yandan, yeni Sovyet Rusya'yı, onun ekonomik ve askeri aygıtlarını inşa etmek

için ve diğer yandan da, devrilen fakat tamamen ezilmemiş olan burjuvazinin direnişini bastırmak için Rusya'nın tüm emekçilerini (köylüler, zanaatkarlar, ev işçileri, aydınlar, RSFSC'ne mensup geri halklar) örgütlenme yeni görevi geçmiştir.*

c) Rusya proletaryasının konumunun değişmesine uygun olarak ve ortaya çıkan yeni görev uyarınca, proletaryanın, Rusya nüfusunun burjuva ve küçük-burjuva gruplarına ve katmanlarına ilişkin siyaseti de değişti. Eskiden (burjuvazinin devrilmesinin arifesinde) proletarya, burjuva gruplarıyla tek tek anlaşmalar yapmayı reddediyordu, çünkü böyle bir siyaset, dümende duran burjuvazinin güçlenmesine yol açıyordu; şimdi ise, proletarya, tam tersine, tek tek anlaşmalardan yanadır, çünkü bunlar, kendi iktidarını güçlendiriyor, burjuvaziye bölüyor, proletaryanın burjuvazinin tek tek gruplarını yola getirmesini, bunları asimile etmesini kolaylaştırıyor. "Reformizm" ile, tek tek anlaşmalar yapma siyaseti arasındaki fark (birincisi devrimci eylemler yöntemini kesinlikle reddeder; ikincisi ise reddetmez ve bu yöntem devrimciler tarafından uygulandığında, devrimci yöntemden yola çıkar; birincinin sınırları darır; ikincisinin ise daha geniştir). (Bakınız "reformizm" ve "anlaşmalar siyaseti".)

d) Proletaryanın ve Komünist Partisinin dev adımlarla gelişmesine uygun olarak

* Buna uygun olarak hareketin bazı eski biçimleri de -örneğin grevler, ayaklanmalar vs.- hükümsüz hale gelmiştir, ve buna binaen işçi sınıfı örgütün karakteri ve biçimleri (fonksiyonları) da değişmiştir (Parti, Sovyetler, sendikalar, kooperatifler, kültür ve aydınlatma kuruluşları).

Komünist Partisinin stratejik çalışması güçlü atılım kazandı. Eskiden Komünist Partisinin stratejisi, stratejik planı çizmekle, proletarya hareketinin ve örgütlerinin değişik biçimleri arasında, ayrıca hareketin değişik talepleri (şiarlar) arasında manevra yapmakla, bu şiarı ileri sürüp şu şiarı geri çekmekle, çeşitli sınıflar arasındaki ilişkiler biçimindeki kısır yedeklerden yararlanmakla yetiniyordu, bu yedeklerin çerçevesi dar ve bunlardan yararlanma olanağı, Partinin zayıflığı yüzünden, kural olarak daima çok sınırlıydı; bugün Ekim'den sonra ise, birinci olarak yedekler artmıştır (Rusya'daki sosyal gruplar arasındaki ilişkiler, komşu devletlerdeki sınıflar ve milliyetler arasındaki ilişkiler, komşu devletler arasındaki ilişkiler, Batı'da gelişen sosyalist devrim, Doğu'da ve genel olarak sömürgelerde gelişen devrimci hareket vb.), ikinci olarak, manevra araçları ve olanakları artmıştır (eski araçlara yenileri eklendi, örneğin diplomatik faaliyet, ve gerek Batı'daki sosyalist hareketle gerek Doğu'daki devrimci hareketle daha etkili bağların kurulması), üçüncü olarak, Rusya'da egemen siyasi güç haline gelmiş ve kendi silahlı kuvvetlerine sahip olan, uluslararası alanda ise dünya devrimci hareketinin öncü müfrezesi haline gelen proletaryanın güç ve kaynaklarının artması nedeniyle yedeklerden yararlanmada yeni ve daha geniş olanaklar ortaya çıktı.

13- Özellikle: a) Hareketin temposu ve strateji ve taktiğin saptanmasında bunun rolü sorunu, b) Reformizm, anlaşmalar politikası ve bunlar arasındaki karşılıklı ilişki sorunu.

14- "Reformizm" ("uzlaşmacılık"), "anlaşmalar politikası" ve "tek tek anlaşmalar" -"üç farklı şey (her biri ayrı ayrı ele alınmalı).

Menşevik anlaşmalar kabul edilemez, çünkü bunlar reformizmden, yani devrimci eylemlerin yadsınmasından yola çıkar, Bolşevik anlaşmalar ise devrimci eylemlerin gereklerinden yola çıkar. Tam da bu yüzden, anlaşmalar Menşeviklerde bir sisteme, bir anlaşmalar siyasetine dönüşür, Bolşevikler ise sadece tek tek, somut anlaşmalardan yanadır, bundan özel bir anlaşmalar siyaseti yapmazlar.

15- Rusya Komünist Partisi'nin gelişmesinde üç dönem:

a) Proletaryanın öncüsünün (yani Parti'nin) biçimlenmesi dönemi (bu dönemde Parti zayıftır, bir programa ve taktiğin genel temellerine sahiptir, fakat kitle eylemlerinin partisi olarak zayıftır);

b) Komünist Partisinin önderliği altında devrimci kitle mücadelesi dönemi. Bu dönemde Parti, bir kitle ajitasyonu örgütünden, bir kitle eylemleri örgütüne dönüşür; hazırlik döneminin yerini, devrimci eylemler dönemi alır;

c) İktidarın ele geçirilmesinden, Komünist Partisinin hükümet partisine dönüşmesinden sonraki dönem.

16- Rus proleter devriminin siyasi gücü, köylülüğün tarım devriminin (feodalizmin yıkılması) proletaryanın önderliği altında (burjuvazinin değil) gerçekleşmiş olmasında, bunun sonucu olarak da, burjuva-demokratik devrimin proleter devrime giriş [Prolog] olarak hizmet etmesinde, köylülüğün emekçi unsurlarıyla proletarya arasındaki bağın ve proletaryanın köylülüğü desteklemesinin, sadece siyasi olarak garantilenmesinde değil, bilakis örgütsel olarak da Sovyetler içinde sağlama bağlanmasında yatar, ki bu, halkın büyük çoğunluğunun proletaryaya sempati duymasını sağladı (işte bu nedenle bizzat proletaryanın ülkede çoğunluğu oluşturmaması vahim bir şey değildir).

Avrupa'daki (kıtadaki) proleter devrimlerinin zaafı, orada proletaryanın kırla ne bu bağa sahip olması ne de kırdan bu desteği almasında yatmaktadır, orada, köylülerin feodalizmden kurtuluşu burjuvazinin önderliği altında olmuştur (o zamanlar zayıf olan proletaryanın değil), ve bu durum, kırdan çıkarılmasına karşı sosyal-demokrasinin kayıtsız tavır karşısında uzun bir süre için burjuvaziye köylülüğün sempatisini sağlamıştır.*

Temmuz 1921.
İlk kez yayınlanmaktadır.

* Elinizdeki broşür taslağı, yazar tarafından, 1924'te yayınlanan ve J.V. Stalin, Eserler, cilt 6'da yer alan "Leninizmin Temelleri Üzerine" yazısında kullanıldı. Taslağın birinci bölümü, 1923'te yayınlanan ve J.V. Stalin, Eserler, cilt 5'te yer alan "Rus Komünistlerinin Siyasi Stratejisi ve

Taktiği Sorunu" makalesi için kullanıldı, taslağı tezlerden bazıları ise yazar tarafından, Ağustos 1921'de yayınlanan ve J.V. Stalin, Eserler, cilt 5'te yer alan "İktidarın Ele Geçirilmesinden Önce ve Sonra Parti" yazısında kullanıldı. Red.

Notlar

[14] 6 Ağustos 1920'de Komintern II. Kongresi tarafından onaylanan Komünist Enternasyonal'e üye olmanın 21 koşulu kastedilmektedir.

[15] V.I. Lenin'in "Bugünkü Devrimde Proletaryanın Görevleri Üzerine" Nisan tezleri kastedilmektedir (bkz. "Eserler", 4. baskı, Cilt 24, s. 1-7, Rusça).

[16] Kronstat'ta Mart 1912'de karşı-devrimci ayaklanma kastedilmektedir (bkz. "SBKP(B) Tarihi, Kısa Ders", s. 239, Rusça).

[17] V.I. Lenin, "demokratik devrimde Sosyal-Demokrasinin İki Taktiği" (bkz. "Eserler", 4. baskı, cilt 9, s. 1-119, Rusça).

[18] Bkz. V.I. Lenin, "Eserler", 4. baskı, cilt 8 (Rusça).

[19] V.I. Lenin, "Kadelerin Bir Zaferi ve İşçi Partisinin Görevleri" (bkz. "Eserler", 4.baskı, cilt 10, s. 175-250, Rusça).

[20] Bkz. V.I. Lenin, "Eserler, 4. baskı, cilt 26, s. 217-229, Rusça.

[21] V.I. Lenin'in "Sovyet İktidarının En yakın Görevleri" kastedilmektedir. (bkz. "Eserler", 4. baskı, cilt 27, s. 207-246, Rusça.

[22] "Credo" - bir grup "Ekonomist'in manifestosu. (Credo üzerine bkz. V.I. Lenin, "Rusya Sosyal-Demokratlarının Bir Protestosu", "Eserler", 4. baskı, cilt 4, s. 149-163, Rusça.)

[23] V.I. Lenin, "Sol Radikalizm", Komünizmin Bir Çocukluk Hastalığı" (bkz. "Eserler", 4. baskı, cilt 31, s. 1-97, Rusça.

[24] Demokratik Konferans, 14-22 Eylül 1917 tarihlerinde Petrograd'da yapıldı. Konferans, İşçi ve Köylü Temsilcileri Sovyetleri Tüm-Rusya Merkez Yürütme Komitesi ve Köylü Temsilcileri Sovyetleri Yürütme Komitesi'nin Menşevik ve Sosyal-Devrimcileri Sovyetleri Yürütme Komitesi'nin Menşevik ve Sosyal-Devrimci liderleri tarafından toplantiya çağırılmıştı ve sosyalist partilerin, uzlaşmacı Sovyetlerin, sendikaların, Zemstvo'nun, ticaret ve sanayi çevrelerinin ve ordu birliklerinin temsilcilerinden oluşuyordu. Konferans, Geçici Hükümet içinde bir danışma organı olarak bir Ön Parlamento (Geçici Cumhuriyet Konseyi) oluşturdu. Uzlaşmacılar, Ön Parlamento'nun yardımıyla devrimi durduracaklarına ve ülkeyi Sovyet devrimi yolundan çıkararak burjuva-anayasal gelişme yoluna sokabileceklerine inanıyorlardı.

[25] V.I. Lenin, "Proleter Devrimi ve Dönek kautsky" (bkz. "Eserler", 4. baskı, cilt 28, s. 207-302, Rusça).

[26] V.I. Lenin'in "Ne Yapmalı?" adlı eseri kastedilmektedir) bkz. "Eserler", 4. baskı, cilt 5, s. 319-494, Rusça).

[27] Bkz. K. Marx ve F. Engels, "Komünist Partisi Manifestosu", "939, s. 40/41, Rusça.

J.V. Stalin, Eserler, Cilt 5, 1921-1923, İnter Yayınları, Nisan 1990, s.60-80

KSP'nin Girne BMBP Eyleminde okunan mesajı

BMBP'nin 28 Mart 2003 tarihinde Girne'de düzenlediği ve Kıbrıs Türk Toplumunun Barış ve demokrasi kararlılığını bir kez daha ortaya koyduğu eylemde konuşma yapan KSP Siyasi Büro sekreteri Kazım Öngen vurguladı:

Ülkemize barış, demokrasi ve özgürlük halk iktidarı ile gelecek

Konuşmanın tam metni aşağıdaki gibidir: Yüreğinde barış, özgürlük ve demokrasi ateşi yanan yurtsever halkım Hoşgeldiniz

Aylardır bir halk olarak ayaktayız, barış, demokrasi, özgürlük ve bağımsızlık için. Bir halk olarak barış, demokrasi, özgürlük ve bağımsızlık için siyasi irademizi ortaya koyduk. Bu irademizin önüne Ankara ve onların Kıbrıs'taki bir avuç işbirlikçileri, askeri ve sivil bürokratiyle bir engel olarak dikildiler. Siz kendi kaderinizi tayin edemezsiniz, siz bağımsız olamazsınız, özgür olamazsınız, barış ve demokrasi içinde yaşayamazsınız, dünya halkları ile bütünleşemezsiniz demektedirler.

Halkımızı köleliğe, mandra hayatına mahkum eden, halkımızı bir avuç vurguncu, ganimetçi ve hırsıza peşkeş çeken Denктаş, hükümet ve meclis halkımızı temsil etmiyor. Yabancı bir ülkenin elçisinden ve

komutanından emir alan, direktif alan bir hükümet uşak bir hükümettir, halkın hükümeti değildir. Kıbrıslı Türk halk olarak onları da onların arkasındaki Ankara'yı da reddediyoruz. İşte bunun içindir ki referandumu, halkın doğrudan demokrasi ile iradesinin tescilini ve halk iktidarını talep ediyoruz.

Ülkemize barışın, demokrasinin, özgürlüğün ancak halk iktidarı ile geleceğini gördünüz ve iktidarın halka verilmesini talep ediyorsunuz. Aylardır verdiğiniz mücadele ile meydanları, caddeleri, dünyadaki barış ve demokrasi güçlerinin gönüllerini fethettiniz, şimdi sıra iktidarı fethetmektedir. İşte sömürge rejimi bu talebinizden korktu, hem de çok korktu. Korkuyorlar. İşte Elye'de yüzlerce polis ve asker ile estirdikleri faşist terör rüzgarı ve uyguladıkları şiddet bu korkunun eseridir. Resmi ve sivil faşist güçleriyle halkın üzerine gelecekler. Büyük ustaları Amerikan ve İngiliz emperyalistlerinin şu anda Irak halkına karşı girişmiş olduğu barbarca katliam rüzgarını belli ki arkalarına almışlar. Amerikan ve İngiliz emperyalistlerinin bölgemizde giriştikleri hegemonya savaşından yararlanıp bu kokuşmuş statükoyu sürdürmek için her türlü faşist teröre başvurabilirler. Ama korku-

nun onlara bir faydası yok. Biz halk olarak bütün demokrasi güçlerimizle, kitle örgütlerimizle, sendikalarımızla, siyasi partilerimizle tek vücut olarak kararlı bir şekilde mücadelemizi sürdürürsek, ki sürdüreceğiz, zafer bizim olacaktır. Aydınlık günler bizindir. Birleşik, bağımsız ve demokratik Kıbrıs'ı yaratacağız Bu sömürge rejimini ve

onun arkasındaki güçleri tarihin çöplüğüne gömeceğiz.

Kıbrıs'ta da, Irak'ta da barış güçleri, demokrasi güçleri kazanacaktır.

Kahrolsun faşizm

Kahrolsun emperyalizm

Kıbrıs'ta barış engellenemeyecektir.

KSP'den Basın Yayın Kuruluşlarını Ziyaret
"Hemen seçim, erken seçim ve seçim ittifakı"

KSP yetkilileri Nisan ayının ilk haftasında sırasıyla Ortam, YeniDüzen, Genç TV, Kıbrıs Medya Grubu ve Afrika gazetelerini ziyaret etti. Bu ziyaretlerde iki olgu üzerinde duruldu.

İçinden geçtiğimiz süreçte medyanın "barış güçlerinden yana" tavrının desteklediği ve dayanışmanın önemi vurgulandı.

KSP'nin sürece dönük ortaya koyduğu "Kıbrıs Türk Halkının İktidarı Alma" hedefinin erken genel seçim, olmazsa

Aralık seçimleriyle bir blok halinde tüm barış güçlerinin birliği mümkün olacağı vurgulandı.

KSP genel Sekreteri Mehmet Süleymanoğlu "Hemen seçim, erken seçim ve seçim ittifakı" çağrısını tüm barış güçlerine götüreciklerini belirtti.

Doğu Akdeniz Üniversitesi'nde Savaş Karşıtı Eylem

Doğu Akdeniz Üniversitesi'nde Savaş Karşıtı Öğrenci Birliği'nin 2 Nisan Çarşamba günü düzenlediği Savaşa Hayır eylemi; Filistinli, Türkiyeli ve Kıbrıslı öğrencilerinin katılımıyla gerçekleşti. Eylem saat 12:30'da Sakarya Çemberi'nden yürüyüşle başladı. Irak'daki masum çocuklara ve insanlara karşı yürütülen emperyalist savaşı protesto etmek için yürüyen yaklaşık 300 kişi hep bir ağızdan "Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi", "Yankee Go Home" ve "Yaşasın Halkların Kardeşliği" gibi sloganlar attı. Sloganlar eşliğinde yürüyerek DAÜ'nün giriş kapısına gelen grup eylemine bir süre oturarak devam etti. Basın açıklamasının ardından grup disiplinli bir şekilde her Çarşamba aynı yerde buluşmak üzere dağıldı.

Eylemde taşınan pankartlar ve dövizler basın mensupları tarafından

büyük ilgi görürken, yoldan geçen insanlar da barış işaretleriyle eyleme destek verdiler.

Eylemde İngilizce ve Türkçe olarak bir bildiri okundu. Okunan Türkçe metin şöyleydi:

Değerli dostlar...Mücadeleciler ve dünyanın tüm yoksulları;

Irak halkı emperyalist ABD, İngiltere ve diğer kan tacirlerinin eskimiş, yoğun yokedici metodlarla uyguladığı yeni sömürgeci işgalinin acılarını çekmektedir. Emperyalist ülkelerin politikaları yoksul ülkeleri ve halkları kendi ekonomilerine bağımlı kılmak ve dünya çapındaki ayrıcalıklarını artırmak için baskı altına almaktadır.

Değerli dostlar,Amerika Birleşik Devletleri'nin Irak'a saldırmak için kullandığı devletler sadece Irak'a karşı değil, aynı zamanda tüm uluslara ve insanlığa karşı da bir tezgaha iştirak

ettiklerinden dolayı suçludurlar. Siyonist gündemini tüm bölgeye yaymak için affedilmez suçlar işleyen ve kendi kaderini tayin prensibini küstahça iğdiş eden Washington'a karşı tüm ülke yurttaşları birleşik bir muhalefet bloku oluşturarak karşılık vermelidir.

Tüm insanlığı, dünyanın müdahale etmesi gerekirken pasif bir şekilde izlemekle yetindiğinden, bu zemsiz vahşeti ve sınırsız zulmü kinamak sorumluluğuna katkı koymaya çağırıyoruz.

Değerli dostlar,

Saldırganlara karşı durmak ve bu gayri-meşru, haksız savaşın yıkıcı sonuçlarını önlemek ve saldırganlara karşı durmak için dünya çapında bir hareket oluşturmak için tüm gücümüzü toplamamızın kritik anı işte bu andır.

Savaş Karşıtı Öğrenciler Birliği

Kıbrıs'ta
Sosyalist
GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik / Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 22 70 681

Baskı:Mavi Basın-Yayın Ltd.

M. İrfanbey Sok. No 30 Lefkoşa Tel: 0392 228 31 05

web: www.st-cyprus.co.uk

e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk